

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 2

ഡിസംബർ 2004

ലക്കം 12

ജോനി:
വീൽച്ചെയറിൽ
ഒതുങ്ങാത്ത പ്രത്യാശ

നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുക - ടി. രത്നകുമാർ

ചെറുത്തുനിൽക്കരുത് - എ.ഡബ്ലു. ടോസർ

'അരുത്' എന്നതിനു പകരം 'അതേ' - സ്റ്റാൻലി ജോൺസ്

നിങ്ങൾ വിധിക്കരുത്



ഒരു ദൈവഭൃത്യൻ ഒരു ഭവനം സന്ദർശിക്കാനെത്തി. ആ വീട് ഏറ്റവും വൃത്തിയായും അടുക്കും ചിട്ടയോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആ ഭവനത്തിലെ സഹോദരി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു “ഞാനീ വീടല്ലാം ഇന്നലെ കഴുകിത്തുടച്ചതാണ്. പക്ഷേ ഇന്നു ഞാൻ എല്ലാം തുത്തും തുടച്ചും വൃത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു. കാരണം എല്ലാം വൃത്തിയും ഭംഗിയുമായിരിക്കുന്നതാണ് എനിക്കിഷ്ടം.”

അതുകേട്ട് ദൈവഭൃത്യൻ പറഞ്ഞു “കൊള്ളാം, സഹോദരി. നന്നായി. ദൈവത്തിനു മഹത്വം.”

ദൈവഭൃത്യൻ മറ്റൊരു വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവിടെ മുറികളെല്ലാം പൊടിപിടിച്ചും അലങ്കോലപ്പെട്ടും കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഗൃഹനായികയായ സഹോദരി തന്റെ നിലപാടു വ്യക്തമാക്കി “കഴുകാനും തുടയ്ക്കാനുമെല്ലാം ധാരാളം സമയം നഷ്ടപ്പെടും. സന്ദർശകരിൽ മതിപ്പുണ്ടാക്കാനായി അങ്ങനെ സമയം പാഴാക്കുന്നതിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല.”

“ശരി. സഹോദരി. കൊള്ളാം ദൈവത്തിനു മഹത്വം” ദൈവഭൃത്യന്റെ മറുപടി.

ഇതൊരു കഥയല്ല. വീടുകൾ തങ്ങളുടെ ബോധ്യം അനുസരിച്ച് വ്യത്യസ്ത നിലകളിൽ സൂക്ഷിച്ച രണ്ട് സഹോദരിമാർക്ക് വേണ്ടിയും ഒരുപോലെ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയ ദൈവഭൃത്യൻ ഏലിയാസ് ആസ്പാക്സനാണ്. മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കരുതെന്ന ദൈവിക കല്പനയോട് തികഞ്ഞ വിശ്വസ്തത പുലർത്തിയ ദൈവപുരുഷൻ.

ക്രിസ്തീയലോകത്ത് ചില കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ചില ദൈവികസത്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോകാറുണ്ട്. ആദ്യനുറ്റാണ്ടു കൾക്കുശേഷം ഈ നിലയിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു കിടന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ, വരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലാണു പിന്നീട് കൂടുതൽ ഊന്നൽ ലഭിച്ചത്. അപ്പോൾ തന്നെ താഴ്മയിൽ വസിക്കുക, സ്വയം വിധിക്കുക, മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കാതിരിക്കുക തുടങ്ങിയ കാതലായ പല സത്യങ്ങളും ഇന്നു തീർത്തും അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സത്യങ്ങളുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട പ്രാധാന്യം വീണ്ടെടുക്കേണ്ടത് അടിയന്തര ആവശ്യമല്ലേ? മത്സരവും കുറ്റംവിധികളും സ്വയ ന്യായീകരണങ്ങളുകൊണ്ട് കലുഷിതമായിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയസഭകളുടെ ദുരവസ്ഥ ഈ ആവശ്യകതയിലേക്കാണ് വിരൽചൂണ്ടുന്നത്.

യേശുവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുവാനാണ് നമ്മോടാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (എബ്രായർ 12:2). യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ കുറവുകളെക്കുറിച്ച് വെളിച്ചം ലഭിക്കും. “നിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു” (സങ്കീർത്തനം 36:9) യേശുവിന്റെ ജീവന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം കാണുവാനാണ് നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രം നടന്നാൽ നമുക്കു നമ്മെയാൽ മറ്റൊരാളെ വിധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ?

“നിങ്ങൾ..... (മറ്റുള്ളവരെ) വിധിക്കരുത്” പർവ്വതപ്രസംഗത്തിൽ യേശു കല്പിച്ചു (മത്തായി 7:1). പക്ഷേ ചില കാര്യങ്ങൾ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ നാം എത്രവേഗമാണു മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നത്! ‘വിധിക്കുക’ എന്നതു കോടതി ഭാഷയാണ്. കോടതി, കുറ്റവാളികൾക്കെതിരെയുള്ള സാക്ഷിമൊഴികളുടെ നെല്ലും പതിരും തിരിയുന്നു. ഒടുവിൽ തെളിവുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുന്നു. ഈ വിധി പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

നാമോ? മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ച് കാണുന്നതോ കേൾക്കുന്നതോ ആയ കാര്യങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് സ്വയം ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തുന്നു. ഈ വിധി മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻപിൽ പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ സാക്ഷിയും ന്യായാധിപനും എല്ലാം നാം തന്നെയാണ്. എല്ലാം അറിയുന്ന ദൈവത്തിനുമാത്രമേ ഒരാൾ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ എന്തുകൊണ്ടങ്ങനെ പെരുമാറി, സംസാരിച്ചു എന്നറിയാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. വസ്തുതകൾ പൂർണ്ണമായി അറിയാതെ നാം അവനെ വിധിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം നാം ചെയ്യുകയാണ്. വിധിക്കുന്നതിനു പിന്നിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ തെറ്റ് ഇവിടെയാണു കിടക്കുന്നത്.

മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നതിനു നമുക്കു നമ്മുടേതായ ന്യായീകരണങ്ങളുണ്ട്. തികച്ചും തെറ്റായ കാര്യം ഒരാൾ ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ് അയാളെ അപരാധിയെന്നു മുദ്രകുത്തിയതെന്നാണു നമ്മുടെ ന്യായം. പക്ഷേ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ തീർത്തും തെറ്റായ കാര്യം ചെയ്യുന്ന ആൾപോലും ദൈവദൃഷ്ടിയിൽ നിരപരാധിയായിരിക്കാം.

പ്രകടമായും തെറ്റായകാര്യം ചെയ്യുന്ന ആൾ ദൈവമുൻപാകെ എങ്ങനെയാണ് നിരപരാധിയാകുന്നത്? ഈ ചോദ്യത്തിന് ആസ്പാക്സനു വ്യക്തമായ മറുപടിയുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഇതു സംബന്ധിച്ചു ബൈബിളിലെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വചനം റോമർ 4:15 ആണ്. “നിയമം ഇല്ലാത്തതിന് നിയമലംഘനമില്ല.”

പാപം എന്നാൽ നിയമലംഘനമാണ്. എന്നാൽ നിയമം ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തു നിയമലംഘനം? ആത്മാവിന്റെ എല്ലാ നിയമങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ പക്കലാണുള്ളത്. ദൈവമാണ് ഈ നിയമങ്ങളെ ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും എഴുതുന്നത്. (എബ്രായർ 8:10) കാണുക. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവം ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും ഇതുവരെ എഴുതിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു നിയമം പാലിക്കുവാൻ അയാൾക്ക് ഉത്തരവാദിത്വമില്ല. നിയമം ഇല്ലാത്തതിന് നിയമലംഘനം ഇല്ലല്ലോ.

ദൈവത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും നിയമം ഒരുവന്റെ ഉള്ളിൽ ദൈവികപ്രമാണമായി ദൈവാത്മാവിനാൽ ഇതേവരെ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ- അല്ലെങ്കിൽ അതു പാപം ആണെന്ന് അവനു വെളിച്ചം കിട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ-അവൻ അതു ലംഘിച്ചാലും അവൻ ദൈവമുമ്പാകെ തീർത്തും നിർദ്ദോഷിയാണെന്നു സാരം. ചുറ്റുമുള്ളവർ അങ്ങനെ കരുതുന്നില്ലെങ്കിൽകൂടി അവൻ നിരപരാധിയായിരിക്കും. റോമർ 4:15 ഇതാണർത്ഥമാക്കുന്നത്. ദൈവമാണ് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും കർശനക്കാരനും അതേസമയം ഏറ്റവും സമ്പൂർണ്ണനുമായ ന്യായാധിപതി. ആ ദൈവം ഒരുവൻ നിർദ്ദോഷിയാണെന്നു വിധിച്ചാൽ പിന്നെ ആർക്ക് അവനെ കുറ്റം ചുമത്താനാകും? ദൈവത്തിന്റേതിനെക്കാൾ ഉന്നതമായ കോടതി ഏതാണുള്ളത്?

ഒരുവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദൈവം എഴുതിയിരിക്കുന്ന നിയമത്തിനു വിരുദ്ധമായി പ്രലോഭനത്തിനു വശംവദനായി ഒരുവൻ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ താൻ പാപം ചെയ്യുകയാണെന്ന് അവനിയാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒഴികെ മറ്റെല്ലാത്തിലും അവൻ നിരപരാധിയായിരിക്കും.

അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവം നിരപരാധിയാണെന്നു കരുതുന്ന ഒരുവനെ നാം കുറ്റക്കാരെന്നു വിധിക്കുമ്പോൾ നിർദ്ദോഷിയെ കുറ്റവാളിയെന്നു മുദ്രകുത്തുന്ന നാമാണ് ദൈവമുമ്പാകെ തെറ്റുകാർ. നിർദ്ദോഷമായ രക്തംചൊരിയുന്ന ഏറ്റവും ഹീനമായ പാപം ചെയ്തവരായി നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ മാറുന്നു. നോക്കുക: വിധിക്കുന്നത് എത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു കാര്യമാണ്.

വിധിക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള മറ്റൊരു വാക്യം ശ്രദ്ധിക്കുക: “ദൈവം അവനെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. മറ്റൊരുത്തന്റെ ദാസനെ വിധിപ്പാൻ നീ ആർ?” (റോമർ 14:3,4) മറ്റൊരുവനെ വിധിക്കുമ്പോൾ അവന്റെമേൽ നമുക്ക് അധികാരമുണ്ടെന്ന് നാം പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ സത്യത്തിൽ അവൻ നമ്മുടെ ദാസനല്ല. നമുക്ക് അവന്റെമേൽ അധികാരവുമില്ല. ദൈവം അവനെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനാണവൻ അങ്ങനെയെങ്കിൽ മറ്റൊരുവന്റെ ദാസനെ വിധിക്കാൻ നീ ആരാണെന്നു പൗലോസ് ചോദിക്കുന്നു. നിനക്ക് അതിന് അധികാരമില്ല.

ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധ്യമുള്ളപക്ഷം നാം മേലിൽ മറ്റൊരാളെ വിധിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. മറിച്ച് നാം നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കും. മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കാതിരിക്കാതിരിക്കുമ്പോഴും നാം നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുമ്പോഴും അതിനോടു ചേർന്നു ദൈവം നൽകുന്ന വാഗ്ദാനം ഒന്നുതന്നെയാണ്- നാം വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. (മത്തായി 7:1, 1 കോരിന്ത്യർ 11:31). ദൈവത്താൽ വിധിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തതുകൊണ്ട് നമുക്കു മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കാതിരിക്കാം; നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കാം.

Handwritten signature: A. B. George

- പേജ് 4 നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുക
ടി. രത്നകുമാർ
- പേജ് 5 നാവികസേനയോടു വിടപറയുവാനുള്ള
ദൈവികവിളി
സാക് പുനൻ
- പേജ് 8 ജോനി: വീൽച്ചെയറിൽ ഒരുങ്ങാത്ത
പ്രത്യാശ
മാത്യു ജോർജ്ജ്
- പേജ് 12 ചെറുത്തു നിൽക്കരുത്
എ.ഡബ്ല്യു. ടോസർ
- പേജ് 13 അരുത് എന്നതിനു പകരം അതേ
സ്റ്റാൻലി ജോൺസ്
- പേജ് 14 നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം
ബി. സരീപ്
- പേജ് 17 ജീവനിൽനിന്നുള്ള ശുശ്രൂഷ
സാക് പുനൻ
- പേജ് 20 അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ
സി.എസ്. ലൂയിസ്, മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം
- പേജ് 23 വാർത്തയും വിശകലനവും
- പേജ് 24 The Bank account of Life

വിചിന്തനത്തിന്

കൊച്ചുകാര്യം വലിയകാര്യം

കൊച്ചുകാര്യങ്ങളും ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യു
മ്പോൾ വലിയ കാര്യങ്ങളായി മാറുന്നു.

ഹൈനലൻ

ഭയം

വിശ്വാസം

ഭയം അറച്ചുനിൽക്കുന്നു. വിശ്വാസം എടുത്തുപാ
ടുന്നു.

സ്കിത്ത് വിശിസ്തസ്വർത്തത്

ജീവമൊഴികൾ



നാമോ... നിത്യജീവന്റെ
മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ

(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള
ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ
ആരോഗ്യകരമായ
ആത്മീയവളർച്ചയെ
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വാല്യം 2 ഡിസംബർ 2004 ലക്കം 12

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)
ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)
മാത്യു ജോർജ്ജ് (തിരുവല്ല)
ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)
സാജു ജോസഫ് (ആലപ്പുഴ)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)
ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016

ഫോൺ: 0481 - 2392753,

e-mail : Info@jeevamozhikal.cjb.net

മുന്തുവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ

ഒന്നിച്ചടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ

ബിനോയി ജയിംസ്

ഫോൺ : 512990-2808 (R)

512826-5028 (O)

ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്

ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)

മൊബൈൽ: 97150 - 6584700

ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുക

യേശു മനുഷ്യജഡത്തിൽ ഭൂമിയിൽ വന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് അതേ പറ്റി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ഇതാ ഞാൻ വരുന്നു. പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ദൈവമേ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഞാൻ വരുന്നു.” (എബ്രായർ 10:5-7)

തന്റെ ഭൂമിയിലെ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം യേശു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു കാര്യം ഇതായിരുന്നു- ദൈവവചനത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം തനിക്ക് അനുസരിക്കുവാനുള്ളതാണ്. മറ്റുള്ളവർ അനുസരിക്കുവാനായി അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു “ഞാൻ ആരേയും വിധിക്കുന്നില്ല” യോഹ. 8:15).

ദൈവവചനം ഒരു കാര്യത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമാണ്: “നാം നമ്മെത്തന്നെ വിധിച്ചാൽ വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല” (1 കോരിന്ത്യർ 11:31). ഇതാണ് സുവാർത്ത- നാം നമ്മെത്തന്നെ വിധിച്ചാൽ നാം ദൈവത്താൽ വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. എങ്കിലും മിക്ക ക്രിസ്ത്യാനികളും അനുഗൃഹീതമായ ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നതു ദുഃഖകരമാണ്. ഇതു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവരിൽ തന്നെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതു വിശ്വസിച്ചു ജീവിതത്തിൽ നടപ്പാക്കുന്നവർ നന്നേകുറച്ചേ ഉള്ളൂ.

തങ്ങളുടെ പഴയ പ്രകൃതത്തെ കുഴിച്ചിട്ട് ഒരു പുതിയ ലോകത്തിലേയ്ക്കു കടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും യേശു വിനെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും “പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു”. അങ്ങനെ സ്വയം വിധിക്കുന്ന ഒരു ജീവിതം അവർക്കു ജീവിക്കുവാൻ കഴിയും. അങ്ങനെയൊരു ജീവിതം മാത്രമേ നിരന്തരം സന്തോഷഭരിതമായ ഒരു ജീവിതം ആയിരിക്കുകയുള്ളൂ.

ഇങ്ങനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് യേശു പറഞ്ഞത് “എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുട്ടിൽ നടക്കാതെ ജീവന്റെ പ്രകാശം ഉള്ളവനായിരിക്കും.”

എപ്പോഴും പ്രകാശത്തിൽ നടക്കാൻ നമ്മളെ സജ്ജരാക്കാനായി കർത്താവു നമുക്കു “കണ്ണിനെ ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കായി” തന്നിരിക്കുന്നു. (മത്തായി 6:22). ഈ കണ്ണിനെ നാം നമ്മുടെ ഉള്ളിലേക്കു മാത്രം നോക്കി നമ്മെ വിധിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ ശരീരം മുഴുവൻ

ടി. രത്നകുമാർ

പ്രകാശിതമാകും. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ക്രിസ്തുതുല്യമല്ലാത്ത മനോഭാവങ്ങളും ചിന്തകളും നമുക്കു വേഗത്തിൽ കണ്ടെത്താനും പരിശു

സ്വയം വിധിക്കുന്ന

ഒരു ജീവിതം

മാത്രമേ നിരന്തരം

സന്തോഷഭരിതമായ

ഒരു ജീവിതം

ആയിരിക്കുകയുള്ളൂ.

ഇങ്ങനെയുള്ളവരെക്കു

റിച്ച് യേശു പറഞ്ഞു

“എന്നെ അനുഗമിക്കുന്ന

വൻ ജീവന്റെ പ്രകാശം

ഉള്ളവനായിരിക്കും.”

ദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ അവയെ മരണത്തിന് ഏല്പിക്കുവാനും കഴിയും (റോമർ 8:13).

ഇതിനു പകരം ഈ വിളക്കിനെ (കണ്ണുകൾ) നാം ദുരുപയോഗം ചെയ്താൽ, അന്ത്യരൂടെ കുറ്റങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ ഉപയോഗിച്ചാൽ, നമുക്കതിന്റെ വെളിച്ചം അപ്പാടെ നഷ്ടമാകും. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ശരീരം മുഴുവൻ ഇരുട്ടിലേയ്ക്കു നിപതിക്കും (മത്തായി 6:23). പല ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ മട്ടിലുള്ള ഇരുട്ടിലാണു കഴിയുന്നത്.

തന്റെ ജഡത്തിൽ ഒരു നന്മയും വസിക്കുന്നില്ലെന്ന് പൗലൊസ് തിരിച്ചറിഞ്ഞു (റോമർ 7:18). ദൈവത്തോടൊപ്പം 60 വർഷം നടന്ന ശേഷം തന്റെ 95-ാം വയസ്സിൽ യോഹന്നാൻ അപ്പോസ്തലൻ പറയുന്നതു തന്നിൽ അപ്പോഴും പാപം ഉണ്ടെന്നാണ് (1യോഹന്നാൻ 1:8).

പൗലൊസും യോഹന്നാനും ബോധപൂർവ്വം പാപം ചെയ്തുവെന്നല്ല പറയുന്നത്. അവർ പാപത്തിന്മേൽ ജയമുള്ള ഒരു ജീവിതമാണ് നയിച്ചിരുന്നത്. എന്നിട്ടും അവർ തങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുതുല്യമല്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നാണിവിടെ വിവക്ഷ.

ജീവന്റെ പ്രകാശത്തിൽ നടന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളുടെ ജഡത്തി

ലുള്ള പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം ഈ രണ്ട് അപ്പോസ്തലന്മാർക്കും ലഭിച്ചത്. എന്നാൽ യേശുവിന്റെ രക്തം സകല പാപവും (തങ്ങളിൽ അവർ കണ്ട പാപം) പോക്കി അവരെ ശുദ്ധീകരിച്ചുവെന്ന അനുഗൃഹീതമായ ഉറപ്പും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു (1യോഹ. 1:7). തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ തെളിമയോടെ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് (അവർക്കു മാത്രം) ഈ വിധിയേറിയ ഉറപ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കും.

മറ്റുള്ളവരെ കുറ്റം വിധിക്കാൻ നാം തിടുക്കമുള്ളവരാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ കാഠിന്യമാണ് നാം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. “നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവു കരുണാസമ്പന്നനായിരിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങളും കരുണാസമ്പന്നരായിരിക്കുവിൻ” എന്ന കാര്യം നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നതും അതു വെളിവാക്കുന്നു.

വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരു ദിവസം ശാസ്ത്രീയമായും പരീശന്മാരും യേശുവിന്റെ അടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അവളെ അവർ മധ്യത്തിൽ നിർത്തി ഇങ്ങനെ പരസ്യമായ കുറ്റാരോപണം നടത്തി “ഗുരോ ഇവളെ വ്യഭിചാരകർമ്മത്തിൽത്തന്നെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു” (യോഹന്നാൻ 8:1-12). പാപ പ്രവൃത്തിയിൽ കൈയോടെ പിടികൂടിയതുകൊണ്ട് അവളെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മറ്റുള്ളവരെ തൊണ്ടിയോടെ പിടിച്ച് ആളുകളുടെ മധ്യത്തിൽ നിർത്തി കുറ്റാരോപണം നടത്തുവാൻ നമ്മുടെ ജഡത്തിന് വലിയൊരു കഴിവുണ്ട്.

പക്ഷേ അവരുടെ കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ യേശു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. എന്നാൽ അവർ കുറ്റാരോപണം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞു “നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവർ അവളെ ഒന്നാമതു കല്ലെറിയട്ടെ”. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ യേശു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം “ആദ്യം നിങ്ങൾ സ്വയം വിധിക്കാൻ പഠിക്കുക” എന്നായിരുന്നു. ആ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ അവർ ഓരോരുത്തരായി സ്ഥലം വിടുകയാണുണ്ടായത്.

തന്നെ കല്ലെറിയാൻ വന്നവർ ഒന്നൊന്നായി പിരിഞ്ഞു പോയപ്പോൾ ആ സ്ത്രീക്കും മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റ് അവിടം വിട്ടുപോകാമായിരുന്നു. പക്ഷേ തന്റെ പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള

ശേഷം 6-ാം പേജിൽ

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

നാവികസേനയോടു വിടപറയാനുള്ള ദൈവികവിളി

സാക്ഷ്യം

1964 മെയ് മാസം ആറാം തീയതിയുടെ പ്രഭാതം. ഇന്ത്യൻ നാവികസേനയിലെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് അവധിയെടുത്ത് ബ്രദർ ഭക്തസിംഗി നോടൊപ്പം ബാംഗ്ലൂരിനടുത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ ചില പ്രത്യേക യോഗങ്ങളിൽ ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു തീർന്ന സന്ദർഭം. ഭക്തസിംഗിന്റെ കുറെ സഹപ്രവർത്തകരോടൊത്ത് തീവണ്ടിയിൽ ബാംഗ്ലൂർ പട്ടണത്തിലേക്ക് മടക്കയാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അന്നത്തെ എന്റെ വേദവായനാ ഭാഗം യേശു 49-ാം അദ്ധ്യായമായിരുന്നു. ദൈവവചനം ധ്വനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ജോലിവിട്ട് മുഴുവൻ സമയവും ദൈവവേലചെയ്യാനായി അവിടുന്ന് എന്നെ വിളിക്കുകയാണെന്ന ശക്തമായ ഒരു ചിന്ത എന്നിലുണ്ടായി. കുറെ നാളായി അത്തരം ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 1959 ൽ രക്ഷയേക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ ബോധ്യം ഉണ്ടായപ്പോൾതന്നെ ഞാൻ കർത്താവിനോട് പറഞ്ഞിരുന്നു, അവിടുന്ന് എന്നെ വിളിക്കുന്ന ഏതു സമയത്തും നാവികസേനയിലെ എന്റെ ഉദ്യോഗം രാജിവയ്ക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണെന്ന്. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ വ്യക്തമായ വിളി ബോധ്യമായ ശേഷമേ ജോലി രാജിവെയ്ക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.

മഹാസമുദ്രങ്ങൾ താണ്ടി ലോകം കാണുവാനും ധാരാളം പണം സമ്പാദിക്കുവാനും നാവികസേനയുടെ തലവനായ അഡ്മിറൽ ആകുവാനും മറ്റുമുള്ള എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളോടെല്ലാം നേരത്തേ തന്നെ ഞാൻ വിട പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ വേലയിൽ മുഴുവൻ സമയവും എന്നെ ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന് എനിക്ക് വ്യക്തമായും അറിയേണ്ടിയിരുന്നു. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴൊക്കെ എന്റെ ശുശ്രൂഷയെ കർത്താവ് അനുഗ്രഹിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തി. ഭാരതത്തിലുടനീളം ദൈവവചനം പ്രഘോഷിക്കുവാനുള്ള ഭാരം എന്റെ ഉള്ളിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായും ഞാൻ കണ്ടെത്തി. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നു അന്ന് കാലത്ത് ഞാൻ യേശുവാ പ്രവചനം 49-ാം അദ്ധ്യായം വായിച്ചത്. എന്റെ

അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ വച്ചുതന്നെ അവിടുത്തെ ദാസനായിരിക്കാൻ കർത്താവ് എന്നെ വിളിച്ചതായി ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നും (1,5 വാക്യങ്ങൾ) എനിക്ക് ബോദ്ധ്യമായി. എന്റെ



നാവിനെ മുർച്ചയുള്ള ഒരു വാളാക്കി അവിടുന്ന് മാറ്റിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു (വാക്യം 2). വടക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ചൈനയിൽ നിന്നും ജനം ദൈവവചനം കേൾക്കുവാൻ വരും (വാക്യം 12), എന്നോട് പോരാടുന്നവരോട് ദൈവംതന്നെ പോരാടും, എന്റെ പുത്രന്മാർ എല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെടും (വാക്യം 25) തുടങ്ങി ആ അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള മറ്റുപലവാഗ്ദാനങ്ങളെ കുറിച്ചൊന്നും ആ സമയത്ത് ഞാൻ ചിന്തിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇന്ന് 40 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ദൈവം ആ വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാം നിറവേറ്റിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ ദിവസം (1964 മെയ് 6-ാം തീയതി) യേശുവാ 49-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ ഒരു കാര്യം മാത്രം വ്യക്തമായി കണ്ടത് ദൈവം എന്നെ പൂർണ്ണസമയശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. നാവികസേനയിൽ നിന്നു രാജിവയ്ക്കുവാൻ ആ സമയത്തു തന്നെ ഞാൻ തീരുമാനം എടുത്തു.

തീവണ്ടിയിൽ വച്ച് ഞാൻ ഈ തീരുമാനം എടുത്ത് ചില മിനിറ്റുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളോടൊപ്പം അതേ വണ്ടിയിൽ യാത്ര ചെയ്തിരുന്ന ഭക്തസിംഗ് എന്റെ അടുത്ത് വന്ന് ചോദിക്കുകയാണ്, "നാവികസേനയിലെ ജോലി എന്നത്തേക്ക് വിടാനാണ് നീ ചിന്തിക്കുന്നത്?" അതുവരെ

അദ്ദേഹത്തോടൊന്നല്ല, മറ്റാരോടും തന്നെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള എന്റെ ചിന്തകൾ ഞാൻ പങ്കുവെച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ ആ ചോദ്യം എന്നെ തെല്ലെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. ആ കാലത്ത് ഒരു യഥാർത്ഥ ദൈവമനുഷ്യനായി ഞാൻ ഭക്തസിംഗിനെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ചില മിനിറ്റുകൾക്കു മുൻപ് എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഞാൻ കേട്ട ദൈവശബ്ദത്തെ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ദൈവഭൃത്യന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ ആദ്യം ശ്രവിക്കുവാൻ ഇടയായി എന്നതിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണ്. പൗലോസിനും ബർന്നബാസിനും ദൈവികവിളി ഉണ്ടായതിനു ശേഷം മാത്രമാണ് അവർ മറ്റു പ്രവാചകന്മാരുടെ ശബ്ദം കേട്ടത് എന്ന് പ്രവൃത്തികൾ 13ന്റെ 2-ാം വാക്യത്തിൽ നാം കാണുന്ന കാര്യം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ദൈവം തന്റെ വിളിയേക്കുറിച്ച് മറ്റൊരു വേദഭാഗത്തിലൂടെ എന്റെ ഹൃദയത്തെ വീണ്ടും ഉറപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മത്തായി സുവിശേഷം 14ന്റെ 29-ാം വചനത്തിൽ കർത്താവ് പത്രോസിനോട് പടകിൽ നിന്നിറങ്ങി കടലിൻ മീതേ നടക്കുവാൻ വിളിക്കുന്ന ഭാഗമായിരുന്നു അത്. അതേ കർത്താവ് എന്നേയും എന്റെ പടകിൽ നിന്നിറങ്ങി വിശ്വാസത്തിന്റെ നടപ്പിനായി (വെള്ളത്തിൻ മീതേ നടക്കുവാനായി) വിളിക്കുകയായിരുന്നു. എന്റെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കായും കർത്താവിനെ മാത്രം നോക്കി ജീവിക്കാനുള്ള ഒരു വിളിയായിരുന്നു അത്.

ഒട്ടും വൈകാതെ നാവികസേനയിലെ മേലധികാരികൾക്ക് ഞാൻ എന്റെ രാജിക്കത്ത് നല്കി. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു എന്നെ അവിടുത്തെ വേലയ്ക്കായി വിളിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ജോലി രാജിവയ്ക്കുന്നു എന്നാണ് ഞാൻ കത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇത്തരം ഒരു കാരണം നാവികസേനയുടെ ആസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവർക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നതിനാൽ അവർ എന്റെ അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയാണുണ്ടാത്. ഇനി എന്തുചെയ്യണം എന്നായി എന്റെ

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

ചിന്ത. ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാൻ യിസ്രായേൽ ജനത്തെ ഫറവോൻ വിട്ടയയ്ക്കാൻ മടികാണിച്ചപ്പോൾ മോശ ചെയ്തതുതന്നെ ചെയ്യുവാൻ കർത്താവ് എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. മോശ വീണ്ടും അഭ്യർത്ഥനയുമായി ഫറവോന്റെ സന്നിധിയിലെത്തിയതു പോലെ വീണ്ടും കുറെക്കൂടെ വിശദമായി ആദ്യം പറഞ്ഞ കാരണത്തന്നെ പറഞ്ഞ് രാജിക്കത്ത് നൽകി. നാവിക സേനയിൽ നേരിട്ട് ഓഫീസർ പദവിയിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വർ പിരിയും മുമ്പ് കുറഞ്ഞ പക്ഷം 20 വർഷം നിർബന്ധിതമായി സേവനം ചെയ്യണം എന്ന വ്യവസ്ഥയുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിരോധ മന്ത്രാലയം ഇത്തരം ഓഫീസറുടെ പരിശീലനത്തിനായി ഭീമമായ തുക ചെലവഴിച്ചിരിക്കെ ഇത്തരം ഒരു വ്യവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കാ

വുന്നതേയുള്ളൂ. എന്റെ അപേക്ഷ വീണ്ടും നിരസിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ചില മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും മൂന്നാമത് ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി ഞാൻ ജോലിയിൽ നിന്നും പിരിയാനായി അപേക്ഷ അയച്ചു. അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, 1966 മെയ് മാസം നാവികസേനയിൽ നിന്നു പിരിയാൻ എനിക്ക് അനുവാദം ലഭിച്ചു. അത് ഒരു അത്ഭുതം തന്നെയായിരുന്നു- യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സേവനത്തിനായി രാജിവയ്ക്കാൻ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ട ഏക വ്യക്തി, നാവികസേനയുടെ ചരിത്രത്തിൽ, ഞാൻ മാത്രമായിരുന്നു. ദൈവവിളിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഉറപ്പ് ഇത്തരം ഒരു അത്ഭുതത്തിലൂടെ അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു.

കർത്താവിന്റെ ഒരു ദാസനെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ നേരിടേണ്ടി വന്ന നിരവധി പരീക്ഷകളിൽ എന്നെ നില നിർത്തിയത് ദൈവം അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി എന്നെ വിളിച്ചതാണ് എന്ന വ്യക്തമായ ഉറപ്പാണ്. ദൈവത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമായ ഒരു വിളി ലഭിച്ചിട്ടില്ലാതെ മുഴുവൻ സമയ ക്രിസ്തീയവേലക്കായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടരുത് എന്ന് വിശ്വാസികളെ ഞാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് ഈ കാരണത്താലാണ്. ദൈവം നിങ്ങളെ വിളിച്ചാൽ ജീവിതാവസാനം വരെ അവിടുന്ന് നിങ്ങളെ അവിടുത്തെ വേലയിൽ താങ്ങി നിർത്തും. കഴിഞ്ഞ 38 വർഷങ്ങളായി കർത്താവിനെ സേവിക്കുക എന്നത് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറ്റവും തൃപ്തികരമായ അനുഭവമായിരിക്കുന്നു.

നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുക 4-ാം പേജ് തുടർച്ച

ആഴമായ പശ്ചാത്താപത്തോടെ അവൾ അവിടെ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽത്തന്നെ നിന്നു. യേശുവും അവളുടെ അനുതാപമുള്ള ആത്മാവിനെ കണ്ടു കാണും. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: "ഞാനും നിന്നെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നില്ല. പോക, മേലാൽ പാപം ചെയ്യരുത്." "ഇനിമേലാൽ നീ വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുത്" എന്നു പറഞ്ഞ് അവളുടെ പാപത്തെ വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിച്ച് അവളെ കുത്തി നോവിക്കുവാൻ കർത്താവ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. നോക്കുക! അവിടുന്ന് 'പാപം' എന്ന പൊതുവായ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ച് 'മേലിൽ പാപം ചെയ്യരുത്' എന്നാണു പറഞ്ഞത്. തന്റെ പിതാവിന്റെ കരുണയാൽ നിറയപ്പെട്ടിരുന്ന യേശു അവളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ അങ്ങേയറ്റം മനസ്സലിവുള്ളവനും ആർദ്രചിത്തനുമായിരുന്നു. ഈ കനിവാണ് അവളെ സ്പർശിച്ചതും അവളുടെ ഹൃദയത്തെ നേടിയതും സംശയമില്ല. ഇതേ മനസ്സലിവുതന്നെ കഴിഞ്ഞ ഇരുപതിൽ പരം നൂറ്റാണ്ടുകളായി അനേകായിരങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ തൊടുകയും അവരെ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പട്ടണത്തിലെ പാപിനിയായൊരു സ്ത്രീ (അവൾ തെരുവിലെ ഒരു സ്ത്രീയാകാം) വന്ന് യേശുവിന്റെ പാദങ്ങൾ കണ്ണീർകൊണ്ടു കഴുകിയരംഗം നമ്മൾ ലൂക്കോസ് 7:37,38ൽ വായിക്കുന്നു. പരീശന്മാർ വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിച്ച അതേ സ്ത്രീയായിരിക്കാം ഇവൾ, അല്ലെങ്കിൽ അനുതപിച്ച, ക്ഷമിക്കപ്പെട്ട, മറ്റൊരു പാപിനിയായ സ്ത്രീ.

എത്ര അത്ഭുതകരമായാണു നമ്മുടെ കർത്താവ് അനുതാപത്തിലൂടെ പാപികളെ തന്റെ അടുത്തേക്ക്

ആകർഷിക്കുന്നത്! പാപികളായ മനുഷ്യരെ നമുക്ക് എന്തുകൊണ്ടാണു കർത്താവിന്റെ അടുത്തേക്ക് ആകർഷിക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നത് എന്നതിന്റെ കാരണവും നാം ഇവിടെ കണ്ടെത്തുന്നു- *യേശുവിനുണ്ടായിരുന്ന മനസ്സലിവുള്ള ഹൃദയം നമുക്കില്ല*. എന്തുകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് അത്തരം ഒരു ഹൃദയം ഇല്ലാത്തത്? വീണ്ടും ഉത്തരം എത്രയും വ്യക്തവും ലളിതവുമാണ്: *നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുന്ന ഏകകാര്യത്തിൽ ദത്തശ്രദ്ധമായിരിക്കുന്ന കണ്ണ് നമുക്കില്ല*.

നമ്മുടെ കുടുംബജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ഉദാഹരണം നോക്കുക: നമ്മുടെ കുട്ടികളെ തെറ്റു ചെയ്യുമ്പോൾ ശാസിക്കുകയും വടികൊണ്ടു ശിക്ഷിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ നാം അവരെ ശിക്ഷിച്ചശേഷം അവരുടെ പഴയകാല പരാജയങ്ങളെ പിന്നെയും പിന്നെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നാം നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ നമ്മിൽ നിന്ന് അകറ്റുകയായും അതിന്റെ ഫലം. പകരം ഒരിക്കൽ നാം നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നാം അവരുടെ മുറിവുകൾ പൊറുപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. 'ലംഘനം ക്ഷമിക്കുന്നതു പുരുഷന്റെ മഹത്വം' എന്ന് സദ്യശവാക്യം 19:11 ൽ കാണുന്നു. നാം നമ്മുടെ കുട്ടികളെ അവർ വഴിതെറ്റി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന് "ഞാൻ ആരേയും വിധിക്കുന്നില്ല" (യോഹന്നാൻ 8:15) എന്നു യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരെ കരുണയില്ലാതെ വിധിക്കാനുള്ള ജഡത്തിന്റെ തെറ്റായ രീതിയോടു താൻ കർശനമായി എതിർത്തു നിൽക്കും എന്ന് യേശു പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു.

തുടർന്ന് യേശു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു "ഞാൻ വിധിച്ചാലും ഞാൻ ഏകനല്ല. ഞാനും എന്നെ അയച്ച പിതാവും കൂടെയാകയാൽ എന്റെ വിധി സത്യമാകുന്നു." (യോഹന്നാൻ 8:16).

നമ്മെത്തന്നെയും പാപത്തിൽ വീണുപോയ മറ്റുള്ളവരോടുള്ള നമ്മുടെ കഠിനമായ മനോഭാവത്തെയും നാം ആദ്യം സ്വയം വിധിക്കുമെങ്കിൽ പിതാവ് എപ്പോഴും നമ്മോടൊപ്പം നിൽക്കും.

ഫിലിപ്പർ 2:3-5 വാക്യങ്ങളിൽ നാം 'ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ളവരാകണമെന്നും അങ്ങനെ "മറ്റുള്ളവരെ നമ്മേക്കാൾ പ്രധാനപ്പെട്ടവരായി മതിക്കണമെന്നും ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു."

ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് ഇത് എങ്ങനെയാണു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നത്?

പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ, നവദമ്പതികൾ അന്യോന്യം വളരെ വിലമതിക്കുകയും തീവ്രമായി സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. പക്ഷേ നാളുകൾ കഴിയും തോറും അവരുടെ അന്യോന്യമുള്ള സ്നേഹം ശോധന ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്.

എപ്പോഴാണതു ശോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നത്? വിവാഹത്തിനു മുൻപ് ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത, ജീവിതപങ്കാളിയുടെ കുറവുകൾ അവർ കാണാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് സ്നേഹം ശോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ 99% ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാരുടേയും സ്നേഹം തണുത്തുപോകും. തീർച്ചയായും ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സല്ല.

പകരം തന്നെ മാത്രം വിധിക്കുന്ന കണ്ണ് ഇവരിൽ ഒരാൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ തന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയുടെ കുറവുകൾ ഭർത്താവിന്/ ഭാര്യയ്ക്ക് പ്രശ്നമാകുകയില്ല. കാരണം ജീവിതപങ്കാളി

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

യുടെ കുറവുകളെക്കാൾ സ്വന്തം കുറവായിരിക്കും അവർ കാണുക.

പകലും ആകാശത്തു ധാരാളം നക്ഷത്രങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും നാം അവയിൽ ഒറ്റക്കണ്ണത്തൊപ്പോലും അപ്പോൾ കാണുന്നില്ല. കാരണം സൂര്യന്റെ തീവ്രമായ പ്രകാശം അവയിൽ നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്നു. ദിവ്യ സ്നേഹവും ഇതുപോലെയാണ്. നമ്മുടെ സ്നേഹം സൂര്യന്റെ പ്രകാശം പോലെ ജ്വലിച്ചു നിന്നാൽ ജീവിത പങ്കാളിയുടെ നിരവധി കുറ്റങ്ങളും ബലഹീനതകളും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടുകയില്ല.

നിങ്ങളുടെ ജീവിതപങ്കാളിയിൽ നിങ്ങൾക്കു കുറഞ്ഞത് ചുരുക്കം ചില നന്മകളെങ്കിലും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലേ? എങ്കിൽ ഈ നന്മകൾ നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിക്കു മുമ്പിൽ എപ്പോഴും സൂര്യനെപ്പോലെ കത്തിജ്വലിച്ചു നില്ക്കട്ടെ. അപ്പോൾ മറ്റു കുറവുകൾ ഇതിനു മുമ്പിൽ നിഷ്പ്രഭമാകും. ഇങ്ങനെ നിങ്ങളെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ ജീവിത പങ്കാളിയെ പ്രധാനമായി കണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ളവരാകാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും.

അന്ന് ആളുകൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കത്തക്കവണ്ണം ദുഷ്ടന്മാരായിരുന്നിട്ടും യേശു അവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് അവർ അറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നാണ്. കാരണം, അവരോടുള്ള അവിടുത്തെ സ്നേഹം സൂര്യനെപ്പോലെ കത്തിജ്വലിച്ചു നിന്നതിനാൽ അവരുടെ അനവധിയായ പാപങ്ങൾ അവിടുത്തെ ദൃഷ്ടിക്കു മുമ്പിൽ നിന്നു മാഞ്ഞുപോയി. ഈ വിധത്തിലുള്ള മനസ്സലിവു കൊണ്ടു മാത്രമേ നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു രക്ഷനൽക്കാൻ നമുക്കാവൂ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ളവരാകുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ 'സ്വന്തഗുണമല്ല മറ്റുള്ളവരുടെ ഗുണം നോക്കുന്നതാണ്' (ഫിലി. 2:4) എന്നും കാണുന്നു.

മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ സ്ഥാനത്തു നാം നമ്മെത്തന്നെ സങ്കല്പിച്ച്, അവർ എന്തെല്ലാം സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെയാണു കടന്നു പോകുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. നാം ഇതു ചെയ്താൽ നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കാനും നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള പരാജിതരായ ആളുകളോട് കരുണകാണിക്കുവാനും ധാരാളം അവസരങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കും. നാം അവരുടെ സ്ഥാനത്തായിരുന്നെങ്കിൽ നാം ഒരു പക്ഷേ അവരെക്കാൾ മോശമായി പെരുമാറിയേനേ എന്ന തിരിച്ചറിവ് നമ്മെ താഴ്മയുള്ള ചിന്തകളിൽ സദാ സൂക്ഷിക്കും. മാത്രമല്ല അവരെക്കുറിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള ഭാരവും

നമുക്കു ലഭിക്കും.

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രാൻസിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ദൈവഭക്തയായ ഒരു വനിതാർത്ഥനയായിരുന്നു മാഡം ഗയോൺ. തന്നെ അങ്ങേയറ്റം ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചിരുന്ന തന്റെ അമ്മാവിനെയെക്കുറിച്ച് മാഡം ഗയോൺ ഒരിക്കൽ എഴുതി "എന്റെ അമ്മാവിനെയമ്മിരിക്കപ്പോഴും എനിക്കു വഹിക്കുവാൻ കൂശുകൾ തരുമായിരുന്നു; അതേക്കുറിച്ച് വേണ്ട ബോധ്യം ഇല്ലാതെ തന്നെ. പക്ഷേ അപ്പോൾ ഞാനും മിക്കപ്പോഴും അവർക്കു കൂശുകൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടാവാം; എനിക്കും

മറ്റുള്ളവരുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നമ്മെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവരോട് എപ്പോഴും ദയയും കരുണയും കാണിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും.

അതേക്കുറിച്ച് ബോധ്യം ഇല്ലാതെ തന്നെ".

മറ്റുള്ളവരുടെ വഴികൾ സഹിക്കാൻ നാം ഓരോരുത്തരും ബുദ്ധിമുട്ടുപോഴും ഇതേപോലെ നമ്മുടെ വഴികൾ മറ്റുള്ളവർക്കും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നുവെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നതു നല്ലതാണ്. മറ്റുള്ളവരുടെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നമ്മെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് മറ്റുള്ളവരോട് എപ്പോഴും ദയയും കരുണയും കാണിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും.

തന്റെ കണ്ണിൽ കോലിരിക്കെ അന്യന്റെ കണ്ണിലെ കരടിനെ കുറ്റം വിധിയോടെ നോക്കിക്കാണുന്ന ഒരു വനെക്കുറിച്ച് യേശു ഒരിക്കൽ ഒരു ഉപമ പറഞ്ഞു (മത്തായി 7:1-5).

തന്നെ നിരന്തരം വിധിക്കുന്ന ഒരു വന് മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിലെ കരടിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ തന്റെ കണ്ണിൽ കോലാണെന്നുള്ള ബോധ്യം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും.

സ്വന്തപാപത്തിന്റെ ഭയങ്കരത്വവും ദൈവകരുണയുടെ അളവറ്റ വലിപ്പവും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരുവനു മാത്രമേ ഈ ഒരു മഹത്തായ മനോഭാവം ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ശിഷ്യന്മാർക്കു പല കുറവുകളും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു സുവിശേഷങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അന്യോന്യം അസൂയപ്പെടുന്നവിധ

ത്തിൽ പകരമായില്ലാത്ത ആളുകളായിരുന്നു അവർ. എന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ പരമാർത്ഥത കണ്ട യേശു അവരുടെ കുറവുകളെ, നടക്കുമ്പോൾ കാലിൽ പറ്റുന്ന പൊടിപോലെയെന്നു കണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് അന്ത്യഅത്താഴ സമയത്ത് യേശു അവരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകി. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മാതൃക പിൻപറ്റിയാൽ നാമും മറ്റുള്ളവരിൽ കാണുന്ന പൊടി കഴുകിക്കളയുന്നവരായിരിക്കും.

ദൈവസ്നേഹത്താൽ നിറയപ്പെട്ട മറ്റുള്ളവരുടെ പാപങ്ങളെ മറയ്ക്കുക മാത്രമല്ല അവരുടെ പാദങ്ങളിൽ നിന്നു പൊടി കഴുകിക്കളയുക കൂടി ചെയ്യുന്ന ഒരു പറ്റം സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെ നിങ്ങൾ എവിടെയെങ്കിലും കണ്ടെത്തിയാൽ അവിടെ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തെ കണ്ടെത്തി എന്നു പറയാൻ കഴിയും.

തന്നെത്തന്നെ വിധിക്കാനും മറ്റുള്ളവരോടു സദാ കരുണകാട്ടാനും തയ്യാറുള്ള ഒരുവനാണു യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത 'സമൃദ്ധമായ ജീവനി'ലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത്. സുവിശേഷത്തിന്റെ സദാർത്ഥ ഇതാണ്- ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ, ബന്ധുക്കൾ, അയൽക്കാർ, സഹോദരീസഹോദരന്മാർ എന്നിവർ അന്യോന്യം കുറ്റം കണ്ടു പിടിക്കുകയും നിരന്തരം കുറ്റാരോപണത്തിന്റെ പിടിയിൽ അമർന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആദാമ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ദുരവസ്ഥയിൽ നിന്നു നമുക്കു രക്ഷയുണ്ട്. 'പറഞ്ഞു തീരാത്ത സന്തോഷവും മഹത്വവുമുള്ള' സ്വർഗ്ഗീയജീവനിലേക്ക് നമുക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയും. അപ്പോൾ മൺപുഴുക്കളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് കഴുകന്മാരുടെ ജീവിതം എത്ര വ്യത്യസ്തമാണോ ആ നിലയിൽ, ഭൗമിക മനസ്സുള്ള വിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ജീവിതം തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ആത്മസ്നാനമേറ്റവനവകാശപ്പെടുന്ന വിശ്വാസികളിൽത്തന്നെ ഭൂരിപക്ഷം പേരും ഇങ്ങനെ ഒരു ജീവിതത്തിലേക്കു വന്നിട്ടില്ലെന്ന് എത്ര ദുഃഖകരമാണ്! നമ്മെ മാത്രം വിധിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണു വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ഈ ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാനാവൂ.

ഭൂമിയിൽ തീയിടാൻ വാങ്ഛിച്ച (ലൂക്കോസ് 12:14) കർത്താവ്, സ്വയം വിധിക്കലിന്റെ തീയ് ഹൃദയത്തിൽ വീണവരായും അത് അവിടെ കത്തുന്നവരായും നമ്മിൽ ഒട്ടനേകംപേരെ ഇന്നു കാണുവാൻ ഇടയാക്കട്ടെ! അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ യേശു കർത്താവിന്റെ മനസ്സിലിരിക്കാണു നിറയ്ക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനു കഴിയുമായിരുന്നു. ആമേൻ. □



ജോനി: വീൽച്ചെയറിൽ ഒരുങ്ങാത്ത പ്രത്യാശ

മാത്യു ജോർജ്



ജോനി ഒരു ബഹുമുഖപ്രതിഭയാണ്. ചിത്രകാരി, ഗായിക, എഴുത്തുകാരി, കൗൺസിലർ-എല്ലാറ്റിലുമുപരി ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരു സുവിശേഷപോരാളി.

അസാധാരണമായി ഇതിൽ എന്താണുള്ളത് എന്ന് നാം ചിന്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഈ കാര്യം ഓർക്കുക. പതിനേഴാം വയസ്സിൽ 1967 ജൂലായ് മാസം 30-ാം തീയതി മരണത്തിനും ജീവിതത്തിനുമിടയിൽ ഊഞ്ഞാലാടിയ നിർണ്ണായകനിമിഷങ്ങളിൽ ഒരേവത്തെ കടന്നു പിടിക്കാൻ ഈ പെൺകുട്ടിക്ക് ഇടയായി എന്നതാണ് അസാധാരണമായ ഒരു ജീവിതത്തിനു ജന്മം നൽകിയത്. കഴിഞ്ഞ 37 വർഷങ്ങൾ അതിരുകളില്ലാത്ത ദൈവകൃപയുടെ ജീവികുന്ന സാക്ഷിയാണ് ജോനി എറക്സൻ ടാഡാ.

അമേരിക്കയിലെ ബാൾട്ടിമോറിൽ ജോൺ എറക്സന്റെയും ലിന്റീ എറക്സന്റെയും പുത്രിയായി 1950 ൽ പിറന്ന ജോനിയുടെ ബാല്യകാലവും കൗമാരവും ഉല്ലാസപ്രദമായിരുന്നു. കുതിരസവാരി നന്നേ ചെറുപ്പത്തിലേ പരിശീലിച്ച ജോനി കായികവിനോദങ്ങളിൽ അത്യധികം തത്പരയായിരുന്നു. ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാർത്ഥിനി ആയിരുന്നപ്പോൾ ജീവിത്തോട് തികച്ചും സ്വാർത്ഥപരമായി പ്രതികരിച്ചിരുന്ന ജോനി, ശാശ്വതമുല്യങ്ങളൊന്നും ഹൃദയത്തിൽ വേരൂന്നുവാൻ ഇടം നൽകിയില്ല. ഓരോ ദിവസവും സന്തോഷം തേടി സമയം ചെലവഴിച്ച തിരക്കുള്ള ജീവിതം. മിക്കപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരുടെ

ചെലവിൽ ജീവിതം 'ആസ്വദിച്ചിരുന്ന്' ഒരു കുമ്മാരി.

അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു അന്നത്തെ ആ അപകടം. കൂട്ടുകാരും മൊത്തം സമുദ്രത്തിൽ കുളിക്കാൻ ഇറ

“വീണ്ടും കട്ടിലിൽ അനങ്ങാൻ കഴിയാതെ കിടക്കേണ്ടിവന്നാൽ എന്റെ കിടക്ക വേദനയുടെ കിടക്കയായിരിക്കില്ല; ആ കിടക്ക കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുന്ന ഒരു അൾത്താരയായിരിക്കും. ദൈവകൃപയാൽ ഞാൻ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും!!.”
-ജോനി

ങ്ങിയതായിരുന്നു ജോനി. ഡൈവിംഗിൽ നല്ല പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ജോനിക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്ന് വ്യക്തമല്ലായിരുന്നു. വെള്ളത്തിലേക്ക് കുതിക്കും മുമ്പേ ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ സംഭരിച്ച ഉച്ഛാസവായുവിന്റെ ശക്തി തീർന്നുതുടങ്ങി. അടുത്ത നിമിഷത്തെ പ്രാണവായുവിനായി അവൾ കൊതിച്ചു. തല എവിടെയോ ചെന്നിടിച്ചതായിത്തോന്നി. പെട്ടെന്ന് വൈദ്യുതപ്രവാഹമേറുന്നപോലെ ശരീരത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. വെള്ളത്തിന്റെ ആഴത്തേക്കുറിച്ച് ജോനിയുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ധാരണ തെറ്റായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയത് വൈകിയാണ്. ഓടിക്കൂടി യവർ ഏതാണ്ട് അബോധാവസ്ഥയി

ലായിരുന്ന ജോനിയെ ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചു. അതിനുമുമ്പുള്ള നിമിഷങ്ങൾ അവൾ മരണത്തെ മുഖാമുഖമായി കണ്ടിരുന്നു. മരിക്കാൻ ജോനി ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ പതിനേഴുവയസ്സുകാരിയുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ എല്ലാം ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് കരിഞ്ഞുപോകുകയായിരുന്നു.

കാത്തി, ജേയ് എന്നീ രണ്ട് സഹോദരിമാരായിരുന്നു ജോനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നത്. കാത്തി അപകടസമയത്ത് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അപകടം മൂലം ജോനിയുടെ കഴുത്തൊടിയാൻ കാരണമായതിനാൽ സൂഷുമാനാഡി കഴുത്തല്ലുകൾക്കിടയിൽ കൂടുങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. അതുനേരെയൊക്കെ കഴുത്തല്ലുകൾ കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ച് പഴയപടിയാക്കാനുള്ള ഒരു ഫ്യൂഷൻ സർജറിക്ക് ജോനി വിധേയയാകേണ്ടിവന്നു. വലിയ പ്രതീക്ഷയോടെയായിരുന്നു ആ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കായി ജോനി കാത്തിരുന്നത്. താൻ പഴയ ജോനിയായിത്തീരുമെന്നും, ആഹ്ലാദത്തിന്റെ ആ നല്ല ദിനങ്ങൾ, കോളജ് ദിനങ്ങൾ, ഒഴിവുസമയത്തെ കുതിരസ്സവാരി ഇതൊക്കെ തിരികെ ലഭിക്കും എന്നും അവൾ സ്വപ്നം കണ്ടു. എന്നാൽ മാതാപിതാക്കളുടെയും സഹോദരങ്ങളുടെയും ജോനിയുടെ തന്നെയും പ്രതീക്ഷയക്ക് മങ്ങൽ ഏൽപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു ശേഷമുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾ. “എല്ലാം നന്നായിക്കഴിഞ്ഞു, ഓപ്പറേഷൻ പൂർണ്ണമായും വിജയമായിരുന്നു” എന്നു ഡോക്ടർ ഷെറി ലിന്റെ വാക്കുകൾ അവരുടെ പ്രതീക്ഷ വാനോളം ഉയർത്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ അതേ ഡോക്ടർ ചില ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം അറിയിച്ചു ജോനിയുടെ ശരീരത്തിനേറ്റ ക്ഷതം ഏതാണ്ട് ശാശ്വതമാണെന്ന്. ഫ്യൂഷൻ സർജറിയിലൂടെ അവളുടെ കൈകൾക്ക് ചലനശേഷി

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

തിരികെക്കൊടുക്കാനാണ് അവർ പരിശ്രമിച്ചത്. പക്ഷേ ആ പരിശ്രമം വിജയിച്ചില്ല.

പിന്നീടുള്ള ജോനിയുടെ ദിനങ്ങൾ വളരെ വിരസമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ സന്തോഷത്തിന്റെ ദിനങ്ങൾ ഇനി പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന അറിവ് അവളുടെ പ്രത്യാശയ്ക്കേറ്റ വലിയ ആഘാതമായിരുന്നു. അവളുടെ മനോധൈര്യം ചോർന്നുപോയി. ആഴ്ചകളോളം ഭക്ഷണം ഒന്നും കഴിച്ചില്ല. ഞരമ്പുകളിലൂടെ ഗ്ലൂക്കോസ് കൊടുത്തിരുന്നു. അത്രമാത്രം. മരുന്നുകളുടെ പാർശ്വഫലങ്ങളാകാം ഈ വിരക്തി എന്ന് ഡോക്ടർമാർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ മരുന്നിന്റെ ഉപയോഗം അവളുടെ ഭക്ഷണക്രമത്തെ മാത്രമല്ല ബാധിച്ചത്. ഒരു മാനസികവിഭ്രാന്തിയിലേക്കു തന്നെ അവളെ നയിച്ചു. സന്ദർശകരായിരുന്നു ആകെക്കൂടെയുള്ള ആശ്വാസം. തന്റെ ഹൈസ്കൂൾ സഹപാഠികളിൽ രണ്ടുപേർ ഒരു ദിവസം ജോനിയെ അപകടം നടന്നശേഷം ആദ്യമായി സന്ദർശിക്കാനെത്തി. അവരുടെ പഴയ കൂട്ടുകാരിയെ തികച്ചും വിരുപയായ നിലയിൽ കണ്ട അവരിൽ ഒരാൾ നിയന്ത്രിക്കാനാവാതെ വിതുമ്പിക്കരയുന്നതും മറ്റൊരാൾ ഛർദ്ദിക്കുന്നതും ജോനിയെ ചിന്താധീനയാക്കി. തന്റെ ഉറ്റുമിത്രമായ ജാക്കിയോട് ഒരു കണ്ണാടി കൊണ്ടുവരുവാൻ അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആദ്യം മടിച്ചെങ്കിലും നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി ജാക്കി നൽകിയ കണ്ണാടിയിൽ കണ്ടരുപം തന്റേതാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ ജോനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. കഴിഞ്ഞു വികൃതമായ കൺതടങ്ങളിൽ രണ്ടുഗോളങ്ങളേപ്പോലെ ജീവനിലുത്ത കണ്ണുകൾ, ഓപ്പറേഷനു വേണ്ടി ഷേവ് ചെയ്ത് വികൃതമാക്കിയ തല! കറുത്തുപോയ വൃത്തിഹീനമായ പല്ലുകൾ!! എല്ലിച്ച് തന്റെ ശരീരം. ആ ശരീരത്തെ പൊതിഞ്ഞ് മഞ്ഞനിറത്തിലുള്ള തൊലിയും!! തന്നെത്തന്നെ കണ്ടിട്ട് ജോനിക്ക് ഛർദ്ദിക്കാൻ തോന്നി. ജീവിക്കാനുള്ള അവസാനത്തെ ആഗ്രഹവും അവളെ വിട്ടുപോകുകയായിരുന്നു. തന്റെ ജീവൻ അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഏതെങ്കിലും മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഹായിക്കാൻ അവൾ ജാക്കിയോട് കെഞ്ചി. കോപം അടക്കാനാവാതെ ഒരു ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ അവൾ അലറി. അറിയാവുന്ന വാക്കുകളാക്കെയുപയോഗിച്ച് ഉറക്കെ ശപിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അവൾക്ക് പശ്ചാത്താപം തോന്നി. ജാക്കിയോട് ക്ഷമാപണത്തിന് തയ്യാറായി.

ഹൈസ്കൂളിൽ വച്ച് അവൾ പരിചയപ്പെട്ട, സ്നേഹിച്ച ഒരു യുവാവു

ണ്ടായിരുന്നു ഡി.കി. തന്റെ തളർന്ന ശരീരവും ജീവിതവും ഡി.കിയെ തനിക്ക് നഷ്ടമാക്കും എന്ന ഭയം അവളെ അസ്വസ്ഥയാക്കിയിരുന്നു. അന്നു വൈകുന്നേരം ഡി.കി അവളെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നു.

ജോനിയെ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാൻ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ജെ.ബി.ഫി

തനിക്കുണ്ടായ അപകടം ഒരു ദുരന്തമല്ല, അത് ദൈവം അറിഞ്ഞു തന്നെ സംഭവിച്ചതാണെന്നും, താൻ ദൈവികമായ ഒരു പദ്ധതിയിൽ പരിശീലനക്കളരിയിലാണെന്നും ജോനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി.

ലിപ്പ്സ് തർജ്ജമയുമായിട്ടാണ് ഡി.കി വന്നത്. ഡി.കി യാക്കോബിന്റെ ലേഖനം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ രണ്ടുമുതൽ നാലുവരെയുള്ള വചനങ്ങൾ സാവധാനം വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അതിങ്ങനെയായിരുന്നു: “എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള പരിശോധനകളും പ്രതിസന്ധികളും നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറുമ്പോൾ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ പരീക്ഷണമാകരുത്. ‘നൂഴഞ്ഞുകയറിയ ശത്രുക്കളെപ്പോലെ’ അവയെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയുമരുത്. പകരം സഹായത്തിനെത്തുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ എന്നപോലെ അവയെ സ്വാഗതം ചെയ്യുക. അവ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ പരിശോധിച്ച് സഹിഷ്ണുതയ്ക്കുള്ള ശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നോർക്കുക.” ഒരു വ്യത്യസ്ത തർജ്ജമ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ മുഴുവനായും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും ജോനിക്ക് ആ വേദവചനത്തിൽ താല്പര്യം തോന്നി.

തുടർന്ന് ഡി.കിയുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണം ജോനിക്ക് ഒരു പുതിയ ചിന്താലോകം തുറന്നുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു. അവൾക്കുണ്ടായ അപകടം ഒരു ദുരന്തമല്ല, അത് ദൈവം അറിഞ്ഞു തന്നെ സംഭവിച്ചതാണെന്നും, അവൾ ദൈവികമായ ഒരു പദ്ധതിയിൽ പരിശീലനക്കളരിയിലാണെന്നും അവൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി. ഈ പരിശീലനക്കളരി നേരിടാനുള്ള ശക്തിക്കായി ദൈവത്തോട് മടികൂടാതെ ചോദിക്കാം എന്ന്

തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിലൂടെ ജോനി ഗ്രഹിച്ചു. ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതിനു ശേഷമാണ് ഡി.കി പിരിഞ്ഞത്. ഈ അപകടവും തന്റെ നന്മയ്ക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം പതുക്കെ അവളുടെ ഹൃദയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. അതിനടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ ജോനി അസാമാന്യമായ ധൈര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചികിത്സിക്കാനെത്തിയ ഡോക്ടറോടും നഴ്സുമാരോടും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തെ സാക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നുമാസത്തിനുശേഷം സിററി ഹോസ്പിറ്റലിൽ നിന്നും കുറേ ദൂരെയുള്ള ഗ്രീൻ ഓക്ക് എന്ന സ്ഥലത്തെ കുറേക്കൂടെ തിരക്കുള്ള ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് ജോനിയെ മാറ്റി. പ്രധാനമായും ഫിസിയോ തെറാപ്പിക്കുവേണ്ടി യായിരുന്നു അത്. എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കൽ എഴുന്നേറ്റു നടക്കാമെന്നുള്ള പ്രത്യാശ നഷ്ടപ്പെട്ട ജോനിക്ക് ഒരു സാധാരണജീവിതം ഇനി സ്വപ്നത്തിൽ പോലും അസാധ്യമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് ഡി.കിയുമൊത്തുള്ള ദാമ്പത്യജീവിതം. ആശുപത്രിയിൽ അവളെ ഒരു ദിവസം സന്ദർശിച്ച ഡി.കി ഭാവിയിൽ അവർ ഒരുമിച്ച് വിവാഹിതരായി ജീവിക്കുന്നതിനേപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാളോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകത്താൽ ആ പ്രതീക്ഷ ഉപേക്ഷിച്ച് തന്നെമറന്നുകളയാൻ അവൾ ഡി.കിയോട് പറഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ കൂടി ജീവൻ ഒടുക്കാനുള്ള അദമ്യമായ ഒരാഗ്രഹം അവളെകടന്നു പിടിച്ചു. നിരാശയുടെ കുറെ ദിവസങ്ങൾ അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞുപോയി. ക്രിസ്തു മസ്തിന്റെ തലേ ദിവസം ഒരു ദിവസത്തെ സന്ദർശനത്തിനായി വീട്ടിൽ പോകാൻ അനുവാദം ലഭിച്ച ജോനിക്ക് ആ യാത്ര നടപ്പിലിറങ്ങിയതിരുന്ന ഒരു ചെറിയ ചതവിന് കൂടുതൽ ക്ഷതമുണ്ടാക്കി. തുടർന്ന് ഒരു ശസ്ത്രക്രിയ വേണ്ടിവന്നു. ദൈവ വചനത്തിലൂടെ ഡി.കി നൽകാൻ ശ്രമിച്ച ആശ്വാസവും പ്രത്യാശയും ഒന്നും ജോനിയെ കാര്യമായി സഹായിച്ചില്ല. തന്നെയുമല്ല അവളേപ്പോലെ അപകടം പറ്റിയ ജിം പൊളാർഡ് എന്ന യുവാവ് ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ അർത്ഥശൂന്യതയെപ്പറ്റി വാതോരാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് ജോനിയെ കൂടുതൽ തളർത്തുകയും ചെയ്തു. കൈകൾക്ക് ചലനശേഷി വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴികയില്ലെങ്കിലും ഒരു പെൻസിൽ പല്ലുകൊണ്ട് കടിച്ചു പിടിച്ച് എഴുതുവാനും ടൈപ്പുചെയ്യുവാനും ഒക്കെ അഭ്യസിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് ക്രിസ്ബൗൺ എന്ന ഓക്യുപ്യേഷൻ

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

ഷണൽ തെറാപ്പിസ്റ്റ് സൂചിപ്പിച്ചത് നിർദ്ദയം ജോനി തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്തത്. “അതൊക്കെ നാണ്മ കെട്ട പണിയാണ്. മനുഷ്യനെ അപമാനിക്കലാണ്. അതിനെനെ കിട്ടില്ല.” ഇതായിരുന്നു ജോനിയുടെ പ്രതികരണം. നിരാശനാകാതെ ക്രിസ് മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിനായി ഈ നിർദ്ദേശം മാറ്റി വയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

ഗ്രീൻ ഓക്കിൽ ഒരു സെമസ്റ്റർ പഠനം വേണ്ട എന്നു വച്ച് അവളുടെ ഏറ്റവും നല്ല സുഹൃത്ത് ഡയാന ജോനിയെ ശുശ്രൂഷിക്കാനെത്തി. ഡയാനയുമായി ജോനി അവളുടെ ചിന്തകളും ധാരണകളും പങ്കുവെച്ചു. ‘നിന്റെ വിചാരങ്ങളല്ല എന്റെ വിചാരങ്ങൾ.....’ എന്ന് ദൈവം തന്നോട് സംസാരിക്കുന്നതായി അവൾക്കു തോന്നി. ദൈവത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രത്യാശ തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരുന്നെങ്കിലും ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചോദ്യം ദൈവം എന്തിന് ഈ അപകടത്തിലൂടെ അവളെ കടത്തിവിട്ടു എന്നതായിരുന്നു. ഇതിലെ ദൈവോദ്ദേശ്യം എന്താണ്? കൈകളുടെ പ്രവർത്തനശേഷി മടക്കിക്കിട്ടും എന്ന പ്രതീക്ഷയായിരുന്നു ‘വായിൽ ഒരു കമ്പ് കടിച്ചു പിടിച്ച് എഴുതാനും വരയ്ക്കാനും ഒന്നും എന്നെ കിട്ടില്ല’ എന്ന് പറയാൻ നേരത്തേ അവളേ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഡയാനയുടെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ പ്രേരണയ്ക്ക് വഴങ്ങി ജോനി ഓക്യുപ്പേഷണൽ തെറാപ്പിസ്റ്റ് ക്രിസ്ബ്രൗണിനെ കാണാൻ തയ്യാറായി. തുടർന്ന് വായിൽ പെൻസിൽ കടിച്ചു പിടിച്ച് എഴുതാനും ബ്രഷ് ഉപയോഗിച്ച് പെയ്റ്റ് ചെയ്യാനുമൊക്കെ ജോനി പഠിച്ചു. ഓക്യുപ്പേഷണൽ തെറാപ്പി ജോനി വളരെ ആസ്വദിച്ചു. വിരസമായ ദിനങ്ങൾക്കൊഴിയുകയായിരുന്നു. പകരം ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഒരു ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം അവൾ നേടിയെടുത്തു. നട്ടെല്ലിന്റെ ആദ്യ ഓപ്പറേഷൻ വിജയിക്കത്തക്കതിനാൽ രണ്ടാമതൊരു ഓപ്പറേഷൻ മറ്റൊരു ആശുപത്രിയിൽ വിധേയയായി. താമസിയാതെ ജോനി ഗ്രീൻ ഓക്കിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ഒരു വീൽ ചെയർ ഉപയോഗിക്കാൻ അനുവാദം കിട്ടിയത് സ്വർഗ്ഗം കിട്ടിയതുപോലെയാണിരുന്നു. തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങൾ ഒരുപാടനയെന്ന പോലെ ജോനി വരച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആത്മീകമായും ജോനിക്ക് ഈ കാലയളവിൽ വളർച്ചയുണ്ടായി. യേശുവിന് തീർച്ചയായും തന്നോട് സഹാനുഭൂതി കാട്ടാനാകുമെന്ന് ജോനിക്ക് ബോദ്ധ്യമായി. അവിടുന്ന് ദൂരെയല്ല, തന്റെ അടുത്തുണ്ട്; തന്റെ കിടക്കയ്ക്കരികിൽ! സാന്ത്വനത്തിന്റെ ഈ നിമിഷങ്ങളാണ്

ജോനി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതവൾക്ക് ലഭ്യമായി.

അപകടം ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുമ്പ് സ്വന്തം കാലിൽ ഉറച്ചു നിന്നപ്പോൾ തന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ യേശുവും അവിടുത്തെ ഇഷ്ടവും പ്രാധാന്യമുള്ള ഘടകങ്ങളായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ ജീവിതം ദിനചര്യകളുടെ നിർവഹണമായിച്ചുരുങ്ങിയപ്പോൾ അവിടുന്ന് അതിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ ധാരണയും ധൈര്യവും

zzz

**യേശുവിന് തീർച്ചയായും
തന്നോട് സഹാനുഭൂതി
കാട്ടാനാകുമെന്ന്
ജോനിക്ക് ബോദ്ധ്യമായി
അവിടുന്ന് ദൂരെയല്ല,
തന്റെ അടുത്തുണ്ട്;
തന്റെ കിടക്കയ്ക്കരികിൽ!
സാന്ത്വനത്തിന്റെ
ഈ നിമിഷങ്ങളാണ്
ജോനി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്.**

zzz

ജോനിയുടെ ആത്മാവിനെ തന്നെ പുതുക്കിപ്പണിതു. പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ അവളുടെ ചിത്രരചനയെയും സ്വാധീനിച്ചു. ചിത്രങ്ങളുടെയൊട്ടുവിൽ രചയിതാവിന്റെ ഒപ്പിന്റെ സ്ഥാനത്ത് അവൾ P T L (പ്രയ്സ് ദി ലോർഡ് എന്നതിന്റെ ചുരുക്കെഴുത്ത്) എന്ന് സൈൻ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ ദൈവത്തിന് മഹത്വം കരേറ്റുവാനുള്ള ഒരു എളിയ ശ്രമം!

ശാരീരികമായി തനിക്കുണ്ടായ അഭിവൃദ്ധിമൂലം ജോനിക്ക് ഏറെ നേരം കട്ടിലിൽ ചാരിയിരിക്കാനും, വീൽ ചെയർ ഉപയോഗിക്കാനും സാധിച്ചു. കൈകൾക്ക് ചലനശേഷി മടക്കിക്കിട്ടും എന്നു തന്നെ ജോനി വിശ്വസിച്ചു. 1968 ലെ ക്രിസ്തുമസ്സിന് അവൾക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകാൻ അനുവാദം കിട്ടി. ജനുവരിയിൽ കാലിഫോർണിയയിലെ റാഞ്ചോ ലോസ് അമിഹോസ് എന്ന പ്രസിദ്ധമായ ആശുപത്രിയിലേക്ക് അവൾ ആദ്യ വിമാനയാത്ര ചെയ്തു. 3018 മൈലുകൾ അകലെ ലോസ് ആഞ്ചലസിലെ ഒരാൾ ശുപത്രിയിൽ സഹോദരി ജെയ്തും ശുശ്രൂഷക്കായി ഒപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഡയാനയും ഡിക്കും ജാക്കിയും ആ ദീർഘദൂരം കാരോടിച്ച് ജോനിയെ സന്ദർശിക്കാനെത്തി.

അവിടെ വച്ച് ഇലക്ട്രിക് മോട്ടോർ കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതും ജോനിക്ക് തനിയെ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുമായ ഒരു വീൽ ചെയർ ലഭിച്ചു. കൈകൾ കുറെയൊക്കെ ചലിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിനാൽ കൈകളിൽ ഘടിപ്പിച്ച സ്പൂൺ ഉപയോഗിച്ച് മടിയിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കാവുന്ന സ്ഥിതിയുമായി.

കാലിഫോർണിയയിൽ നിന്നു ബാൾട്ടിമോറിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തി ഒരു വിധം സന്തോഷമായി ജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു അനിപരീക്ഷ ആകുടുംബത്തെ നേരിട്ടു. ജോനിയുടെ മുത്ത സഹോദരിയുടെ മകൻ കെല്ലി തലച്ചോറിൽ കാൻസർ ബാധിച്ച് ആശുപത്രിയിലായി. സഹോദരിയായ ജെയ്ക്ക് ഭർത്താവിൽ നിന്നും വിവാഹമോചനം സ്വീകരിക്കേണ്ടി വന്നു. താൻ ഏറ്റവും സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ഡിക്കിനെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം മൂലം മറ്റൊരു ജീവിതത്തിനായി ‘ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി’ വന്നു. നിരാശയിലേക്ക് വഴുതിനീങ്ങിയ അവളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്റ്റീവി എസ്റ്റസ് എന്ന കൗമാരപ്രായക്കാരനായിരുന്നു വിശ്വാസത്തിൽ പിടിച്ചു നിർത്തിയത്. ദൈവത്തിന്റെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്ന ശക്തിയെപ്പറ്റി സ്റ്റീവി വാചാലനാകുമായിരുന്നു. എല്ലാ ബുധനാഴ്ചകളിലും ജോനിയുടെ വീട്ടിൽ ആ പതിനാറു കാരന്റെ ബൈബിൾ സ്റ്റഡി ആരംഭിച്ചു. തന്റെ പുതിയ വേദപുസ്തകധാരണകൾ മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവയ്ക്കാൻ സ്റ്റീവി ജോനിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. തന്റെ സഭയിലെ യുവജന യോഗത്തിൽ ക്രിസ്തീയാനുഭവങ്ങൾ പതിനഞ്ചുയുവാക്കളോട് പങ്കുവെച്ചായിരുന്നു തുടക്കം. ക്രമേണ ജോനി ആത്മവിശ്വാസം വീണ്ടെടുത്തു. പ്രത്യേകിച്ചും താൻ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ആളുകൾക്ക് താത്പര്യമുണ്ടെന്ന അറിവ് അവളെ കൂടുതൽ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ അവളറിഞ്ഞു-തനിക്കൊരു ശുശ്രൂഷയുണ്ടെന്ന്.

തന്റെ ‘വീൽചെയർ ജീവിതം’ ദൈവത്തിന്റെ കാൻവാസാണ്. ദൈവം ചിത്രരചന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതാണോ ചിത്രം? അത് ചിത്രകാരന്റെ മനസ്സിലാണ്. ചിത്രകാരന്റെ കഴിവിലും കരുതലിലും വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ ചിത്രത്തെക്കുറിച്ച് എന്തിന് വ്യാകുലപ്പെടണം? സഹിഷ്ണുതയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വരൂപം തന്നിൽ വെളിപ്പെടും. വീൽ ചെയറിനെപ്പറ്റി വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ജോനിക്ക് ലഭിച്ചു. ഒരിക്കലത് ഭാരമു

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

ഇളൊരു ദുരിതമായിരുന്നു. കർത്താവ് പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ദൈവികപദ്ധതികളെ മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു പകരണമായി അത് മാറി. റാൻഡൽസ് പട്ടണത്തിനടുത്തുള്ള 'യംഗ് ലൈഫ് ക്ലബ്' ജോനിയെ ഒരു കൗൺസിലർ ആയി പ്രവർത്തിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. ദൈവം അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത, ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന, അത്ഭുതകരമായ കാര്യങ്ങൾ ഹൈസ്കൂളിലും ജൂണിയർ കോളജിലും പഠിക്കുന്ന പെൺകുട്ടികളോട് അവൾ പങ്കുവെച്ചു.

ചിത്രരചനയിൽ കൂടാതെ ശ്രദ്ധിച്ച ജോനി തന്റെ ചിത്രങ്ങൾ 'പ്രൊഫഷണൽ' ആയിരിക്കണം എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. വളരെ സമയം പരിശീലനത്തിനായി ചെലവഴിച്ചു. ജോനിയുടെ പിതാവിനെ സന്ദർശിക്കാനെത്തിയ നീൽമില്ലർ എന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ജോനിയുടെ പെയ്ന്റിംഗുകൾ കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടുകയും ബാൾട്ടിമോറിൽ അവളുടെ രചനകളുടെ ഒരു പ്രദർശനം സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് ജോനിയുടെ ജീവിതത്തിലെ വഴിത്തിരിവായി. അമേരിക്കൻ പത്രങ്ങൾ വലിയ പ്രാധാന്യത്തോടെ ജോനിയുടെ കഥ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ദൈവാശ്രയത്തിലധിഷ്ഠിതമായ അവളുടെ ജീവിതം അനേക ഹൃദയങ്ങളെ ഇളക്കിമറിച്ചു. ജോനിയുടെ പത്രങ്ങളോളം ചിത്രങ്ങൾ ആയിരത്തിലേറെ ഡോളറിനു വിലപണ നടന്നു എന്നത് അവളെ വിസ്മയിപ്പിക്ക തന്നെ ചെയ്തു. ബാൾട്ടിമോറിലെ ചിത്രപ്രദർശനം മറ്റു ധാരാളം പ്രദർശനങ്ങൾക്കും, പൊതുപരിപാടികൾക്കുമുള്ള വേദിയൊരുക്കി. പല ടി.വി., റേഡിയോ പരിപാടികളിലും ജോനി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ചിത്രങ്ങളുടെ വിൽപ്പനയും തകുതിയായി നടന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികബാധ്യത നികത്താനും, 'സ്വന്തം കാലിൽ' നിൽക്കാനും ദൈവം അവളെ സഹായിച്ചു. ജോനി അവളുടെ സാക്ഷ്യം വിവരിക്കുന്ന ഒരു ലഘുലേഖ അച്ചടിപ്പിച്ചു. ആയിടെ വൈറ്റ് ഹൗസ് സന്ദർശിക്കാൻ അവൾക്ക് ക്ഷണം ലഭിച്ചു. 1974 ൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആളുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന 'റൂഡേ ഷോ' എന്ന ടെലിവിഷൻ പരിപാടിയിൽ ജോനി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു മൂലം കോടിക്കണക്കിനാളുകൾ അവളുടെ സാക്ഷ്യം ശ്രവിച്ചു. ഇന്ന് ജോനി ലോക പ്രസിദ്ധയാണ്....ജോനിയുടെ കഥ 'ബില്ലിഗ്രഹാം ഇവാഞ്ചലിസ്റ്റിക് അസോസിയേഷൻ' ചലച്ചിത്രമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ ചിത്രം കോടിക്കണക്കിന്

ജനങ്ങളെ കണ്ണീരണിയിക്കുകയും ഒരു പുതു ജീവിതത്തിന് പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

തനിക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നും സാധാരണമട്ടിലുള്ള ഒരു ദാമ്പത്യജീവിതം സാധ്യമല്ലെങ്കിലും വീൽചെയറിൽ ഇരിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ജോനിയെ ജീവിതപങ്കാളിയായി ലഭിക്കുന്നത് ദൈവത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിശേഷപ്പെട്ട സമ്മാനമായി കരുതുന്നു എന്നു



ഇന്ന് ജോനി ലോക പ്രസിദ്ധയാണ്....ജോനിയുടെ കഥ 'ബില്ലിഗ്രഹാം ഇവാഞ്ചലിസ്റ്റിക് അസോസിയേഷൻ' ചലച്ചിത്രമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ ചിത്രം കോടിക്കണക്കിന് ജനങ്ങളെ കണ്ണീരണിയിക്കുകയും ഒരു പുതു ജീവിതത്തിന് പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.



പറഞ്ഞ ഡിക്കിനെ സ്നേഹത്തിന്റെ നിർബന്ധംമൂലം തന്റെ ജീവിത ദുഃഖം പങ്കിടാൻ അനുവദിക്കാതിരുന്ന ജോനി, 1982 ജൂലായ് മൂന്നാം തീയതി കെൻ ടാഡ എന്ന സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ സമ്മതിച്ചത് അത്ഭുതകരമായിത്തോന്നാം. പക്ഷേ അതായിരുന്നു ദൈവനിധോഗം.

'ജോനിയും സ്നേഹിതരും' എന്ന ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായുള്ള സംഘടനയുടെ സ്ഥാപക പ്രസിഡന്റാണ് ജോനി. 1979 ൽ തുടങ്ങി ലോകവ്യാപകമായി ഈ സംഘടനയിലൂടെ അംഗവൈകല്യം ഉള്ളവരുടെ സമൂഹത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷവുമായി സന്ദർശിക്കുവാനും അവരുടെ ജീവിതത്തെ ക്രിയാത്മകമാക്കുവാനും ചിന്തിക്കയാണ് ജോനി. ജോനിയുടെ ആത്മകഥ ആദ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ട് 25 ലധികം വർഷങ്ങളായി. കഷ്ടതയുടെയും, ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെയും മീതെയുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ വിജയഗാഥയാണ് ജോനിയുടെ കഥ. 35ലധികം രാജ്യങ്ങൾ പ്രത്യാശയുടെ സന്ദേശവുമായി സന്ദർശിക്കാൻ അവസരം ഉണ്ടായ ജോനി അടുത്ത കാലത്ത് ബാംഗ്ലൂർ പട്ടണം സന്ദർശിക്കുകയു

ണ്ടായി. നിരവധി രാജ്യാന്തര പുരസ്കാരങ്ങളും അവാർഡുകളും ഈ ധീരവനിതയെ തേടി എത്തിയിട്ടുണ്ട്. മൂപ്പതിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് ജന്മം നൽകാൻ ദൈവം ജോനിയെ ഉപയോഗിച്ചുകഴിഞ്ഞു. 'ജോനിയും സ്നേഹിതരും' എന്ന അഞ്ചു മിനിട്ടു നേരത്തേക്കുള്ള റേഡിയോ പ്രോഗ്രാം 850 ൽ അധികം റേഡിയോ സ്റ്റേഷനുകളിലൂടെ ഇന്നും പതിനായിരങ്ങൾക്ക് പ്രത്യാശയുടെ സന്ദേശവുമായി കടന്നുചെല്ലുന്നുണ്ട്.

1976 ൽ തന്റെ ആത്മകഥ ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ ആമുഖമായി ജോനി എഴുതിയ വരികൾ ഇന്നും പ്രസിദ്ധമാണ്. "ദൈവം സകലതും നമ്മുക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു എന്ന (റോമർ 8:28) വാഗ്ദാനം ദൈവത്തേ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായിട്ട് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് നാം ഓർക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. ദൈവകൂടും ബത്തിൽ പിറന്നവർക്കായുള്ള വാഗ്ദാനമാണത്. നമ്മുടെ പാപവും മത്സരവും നമ്മെ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റി ന്യായവിധിക്ക് അർഹരാക്കി. എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും പാപത്തിനായി പ്രായശ്ചിത്തവില നൽകാൻ ദൈവം അവിടുത്തെ പുത്രനെ ക്രൂശിൽ ന്യായവിധിക്കായി ഏൽപ്പിച്ചത് നന്ദിയോടെ ഓർക്കാം. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ശിക്ഷ ഏറ്റുവാങ്ങി എന്ന് ഹൃദയംഗമായി വിശ്വസിക്കുകയും യേശുവിനെ കർത്താവായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവ വചനത്തിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിത്യജീവൻ എന്ന വാഗ്ദാനം നമുക്ക് സ്വന്തമാകും. എന്റെ ജീവിതകഥ വായിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഈ സത്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുവാനായി പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രകാശിപ്പിക്കട്ടെ എന്നാണെന്റെ പ്രാർത്ഥന. ജീവിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ശക്തി നിങ്ങൾക്കും ലഭ്യമാണ്. ദിനം പ്രതി എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവിടുത്തെ ശക്തി മതിയായതാണെന്ന് അനുഭവിച്ചറിയുന്ന കുടുംബത്തിലേ അംഗമാണോ നിങ്ങൾ? ഒരു ദിവസം മഹത്വത്തിൽ നാം തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടും എന്നാണെന്റെ പ്രത്യാശ." 2001 ൽ 35 വർഷം വീൽചെയറിൽ ജീവിച്ചശേഷം ജോനി പറഞ്ഞു: "വീണ്ടും കട്ടിലിൽ അനങ്ങാൻ കഴിയാതെ കിടക്കേണ്ടിവന്നാൽ എന്റെ കിടക്ക എന്റെ ആത്മകഥയിലെ ആദ്യഭാഗത്തെ വേദനയുടെ കിടക്കയായിരിക്കില്ല; ആ കിടക്ക കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കുന്ന ഒരു അശ്ത്താരയായിരിക്കും. ദൈവകൃപയാൽ ഞാൻ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും!!."

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

ചെറുത്തു നിൽക്കരുത്

ദൈവത്തിന്റെ വഴികളും മനുഷ്യന്റെ വഴികളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? വിലയുള്ള ഒരു വസ്തുവിന് ഉടമസ്ഥനില്ലാതെ വരികയോ ആരും അതിനെ സംരക്ഷിക്കാനില്ല എന്ന നില താത്കാലികമായെങ്കിലും ഉണ്ടാകുകയോ ചെയ്താൽ പെട്ടെന്ന് ആരെങ്കിലും അത് കൈക്കലാക്കി അപ്രത്യക്ഷരാകും. അതുകൊണ്ട് 'സംരക്ഷിക്കുക, പ്രതിരോധിക്കുക' എന്നത് ലോകത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥിതിയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആളുകൾ തങ്ങൾക്ക് നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കുന്നു. സമ്പത്തു കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പേരുകളും പുസ്തകങ്ങളും ആശയങ്ങൾപോലും നിയമമൂലം സംരക്ഷിക്കുന്നു. സംരക്ഷണ സംവിധാനങ്ങൾക്കൊണ്ട് തങ്ങൾക്കുള്ളതെല്ലാം-ധനവും പേരും സമൂഹവും രാജ്യവും ബൗദ്ധികസ്വത്തും എല്ലാമെല്ലാം- വേലികെട്ടി സൂക്ഷിക്കുന്നു.

യേശു ഈ വ്യവസ്ഥിതിയെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയില്ല. മറിച്ച് തന്നെ അതിൽനിന്ന് അകറ്റിനിർത്തിക്കൊണ്ട് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു രാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. മനുഷ്യന്റെ രാജ്യ

പുതുസൃഷ്ടിയായിത്തീരുന്നതോടെ പുതിയ രാജ്യത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കും വ്യവസ്ഥകൾക്കും അനുസൃതമായി ജീവിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിത്തീരുന്നു. പക്ഷേ അവനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന പരിശീലനങ്ങളും അവന്റെ ചിന്താസരണിയും ഒക്കെ പഴയതുതന്നെയാണ്. പ്രാർത്ഥനയും നല്ല ജ്ഞാനവും ഇല്ലെങ്കിൽ ലൗകികമായ വഴികളിലൂടെ സ്വർഗ്ഗീയമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരുവനായി അവൻ തീരും. പൗലോസ് ഇതിനെയാണ് 'ജഡിക'ജീവിതം എന്നു വിളിക്കുന്നത്. പുതിയ ജീവിതം എല്ലായ്പ്പോഴും പഴയ ജീവിതത്തിന്റെ

എ.ഡബ്ല്യു. ടോസർ

യാത്രികമായ പ്രതികരണങ്ങളാൽ ബാധിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തുടർന്ന് ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളും സംജാതമാകും. ഇത്തരം ഒരു പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വിശ്വാസികളായ ആളുകൾ പോലും തങ്ങളുടെ സമ്പത്ത് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നിക്ഷേപങ്ങളിൽ കടിച്ചുതുങ്ങുന്നതിനും അഭിമാനത്തിനുവേണ്ടി പോരടിക്കുന്നതിനും ഒക്കെ മുതിരുന്നത്.

എന്നാൽ നാം -യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികൾ- നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുവാനും ന്യായീകരിക്കുവാനും പ്രതിരോധിക്കുവാനും പോകാതെ ആത്മാവിനെ അനുസരിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇപ്രകാരം പോരടിക്കുന്നവരെ സഭാ അസന്തുഷ്ടരായാണ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്, ജയാളികളായിട്ടല്ല. അവർ മറ്റുള്ളവരെ തങ്ങൾ മുറുകെപ്പിടിച്ച് തിരിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെ കവരുന്ന ശത്രുക്കളായി കാണുന്നു.

ദുഃഖവും നിരസവും കയ്പും അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഒരിക്കലും തന്റെ സ്വത്തോ പദവിയോ പോരാടി സൂക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ദൈവം അവയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തിനെ വിട്ടുകളയുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം നിത്യതയ്ക്കായി അവയെ സൂക്ഷിക്കും. നിങ്ങൾ അതിനോടു കടിച്ചുതുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു ഭാരവും കഷ്ടവും നിങ്ങളിൽ നിറയ്ക്കും.

തുജിക്കുക-പ്രാപിക്കുക; നഷ്ടമാക്കുക-നേടുക ഇതത്രേ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നിയമം. ഇത് വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ച ഓരോ ആത്മാവും പാലിക്കേണ്ട നിയമമത്രേ. നാം ദൈവത്തിൽത്തന്നെ ആശ്രയിക്കുക. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഒരു ഭാരമായി നമുക്കു തീരട്ടെ.

ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഒരിക്കലും തന്റെ സ്വത്തോ പദവിയോ പോരാടി സൂക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ദൈവം അവയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളും. നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തിനെ വിട്ടുകളയുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം നിത്യതയ്ക്കായി അവയെ സൂക്ഷിക്കും. നിങ്ങൾ അതിനോടു കടിച്ചുതുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു ഭാരവും കഷ്ടവും നിങ്ങളിൽ നിറയ്ക്കും.

ത്തിന്റെ നിയമങ്ങളിൽനിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമായ ദൈവരാജ്യത്തെയും അതിന്റെ നിയമങ്ങളെയുമാണ് യേശു കാട്ടിത്തന്നത്. ദൈവം തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ, നിത്യമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി, ഉന്നതമായ വഴികളിലൂടെ ചരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനാകട്ടെ, തന്റെ മുൻപിലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളെ താത്കാലികമായി അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു ലക്ഷ്യങ്ങളില്ലാത്ത തന്റെ വഴികളിലൂടെ നീങ്ങുന്നു...

ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി രണ്ടു ലോകങ്ങളുടെ സന്തതിയാണ്. വീഴ്ച ഭവിച്ച ഒരു ലോകത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അവൻ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ മനസ്സും ചിന്തകളും അതിനാൽ രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആദാമ്യ മനുഷ്യസമൂഹത്തിലാണ് അവൻ വളരുന്നത്. എന്നാൽ അവൻ വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ച് ഒരു

'അരുത്' എന്നതിനു പകരം 'അതേ'

ക്രിസ്തീയതയുടെ മുഖമുദ്ര 'അരുത്' (No) എന്നതല്ല. മറിച്ച് 'അതേ' (Yes) എന്നതാണ്. ഒടുവിൽ ആ ദൈവികമായ 'അതേ' തനിക്ക് മുഴങ്ങി. അങ്ങനെ എല്ലാ ദൈവിക വാഗ്ദാനങ്ങളും ശരിവയ്ക്കുന്ന 'അതേ' അവിടുന്നായിത്തീർന്നു" (2 കൊരിന്ത്യർ 1:19, 20 മോഹ്റ്റ്) എന്ന വചനം ഈ സത്യത്തിന് അടിവരയിടുന്നു.

യേശു വരുന്നതുവരെ മതങ്ങളെല്ലാം നിഷേധാത്മകമായിരുന്നു. എബ്രായവിശ്വാസം തന്നെ ഒരു ന്യായ പ്രമാണമായിരുന്നു. കുറെ 'അരുത്'കളുടെ ആകെത്തുക....

ദുഃഖങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാനായി സ്റ്റേയിക്കുകൾ സ്നേഹത്തെയും ദയയേയും കൂടി ഒഴിവാക്കി.... 'അരുത്'.

അസ്തിത്വമാണു ക്ലേശങ്ങൾക്കു കാരണമെന്നു പറഞ്ഞ ബുദ്ധമതം ജീവിക്കാനുള്ള ഇച്ഛയുടെ തന്നെ വേരറുത്തു.....അരുത്.

വ്യക്തിപരമായ തലത്തിൽ നിന്നു വിടുതൽ നേടി പരബ്രഹ്മത്തിൽ വിലയം പ്രാപിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഹൈന്ദവ വേദാന്തമാകട്ടെ മനുഷ്യവ്യക്തിത്വത്തോട് 'അരുത്' എന്നു പറയുകയാണ്.

ബ്രഹ്മം എന്നാൽ 'നേതി'യാണ് (അതല്ല, അതല്ല). ഒരു വലിയ 'അരുതാണ്'. ലോകം ഒരു മായയാണ്. ഒരു സങ്കല്പം മാത്രം. അതും ലോകജീവിതത്തോട് 'അരുത്' എന്ന നിലപാടിയാണ്.

ആധുനിക ഭൗതികവാദം പറയുന്നു: ജീവൻ എന്നത് രാസമൂലകങ്ങളുടെ സംയുക്തമാണ്. അത് ഒരു തീപോലെ ആളിക്കത്തി ചാരമായി അവശേഷിക്കുന്നു. ആ കാഴ്ചപ്പാടും നിഷേധാത്മകമാണ്. അരുത്-അതാണതിന്റെ മുഖമുദ്ര.

ആധുനിക സുഖാനുഭവത്തിന്റെ അന്ത്യത്തെ ഒരു പ്രശസ്ത നടന്റെ അവസാന വാക്കുകളിൽ സംക്ഷേപിക്കാം "യവനിക താഴ്ത്തുക. പ്രഹസനം കഴിഞ്ഞു." വീണ്ടും 'അരുത്.' ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ പറഞ്ഞു "മനുഷ്യരുടെ മേൽ നാശം വന്നു പതിക്കുന്നു. ദയയില്ലാത്ത ഇരുട്ട്".....അരുത്.

ജീവിതത്തോടുള്ള 'അരുത്' എന്ന ഈ മനോഭാവങ്ങൾക്കെല്ലാം അന്ത്യംകുറിച്ചുകൊണ്ട് "ഒടുവിൽ ഒരു ദൈവികമായ 'അതേ' യേശുവിൽ മുഴങ്ങി. അങ്ങനെ എല്ലാ ദൈവിക വാഗ്ദാനങ്ങളും ശരിവയ്ക്കുന്ന 'അതേ' അവിടുന്നായിത്തീർന്നു." യേശു ഒരു വേദാന്തിയെപ്പോലെ ജീവിതത്തോട് 'അതേ' എന്നു പറയുകമാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്. മറിച്ച് ആ 'അതേ' അവിടുന്നാണ്. 'അതേ' എന്നത്

യേശുവാണ് ഏറ്റവും മഹത്തായ ശരി. അത്യാഗ്രഹത്താലും സ്വാർത്ഥതയാലും നയിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകവ്യവസ്ഥയെ മാറ്റി സ്വയം നൽകുന്ന, ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന, സ്നേഹിക്കുന്ന, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയെ ഈ ലോകത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിയും എന്ന സത്യത്തെ ശരിവയ്ക്കുന്ന മഹത്തായ 'അതേ'-അതാണ് യേശു. യേശുവിനെ ഈ നിലയിൽ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

അവിടുത്തെ വ്യക്തിത്വം തന്നെയാണ്.

അത് എളുപ്പത്തിലുള്ള, വിലയില്ലാത്ത, ഒരു 'അതേ' അല്ല. സഹനത്തിന്റെ മുറിവുകൾ പേരുന്ന ഒരു 'അതേ' ആണത്. ഒരു 'അരുതിൽ' നിന്ന് ജയം വീണ്ടെടുത്തു വന്ന ഒരു 'അതേ'. ക്രൂശിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഈസ്റ്റർ പ്രത്യാശയുടെ പുലരിയാണത്. അവിടുന്ന് ഒരു മനുഷ്യനു സംഭവിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും മോശമായ കാര്യത്തെ-ക്രൂശിനെ-ഒരു മനുഷ്യനു നേടാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കാര്യമായി-വീണ്ടെടുപ്പായി-പരിവർത്തനം ചെയ്തെടുത്തു. 'അരുതിൽ' നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ 'അതേ'.

തന്റെ 'അതേ'കൊണ്ട് യേശു ശരിവയ്ക്കുന്ന ദൈവിക വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ ചിലത് എന്താണ്? 1. ജീവിതം നല്ലതാണ് തിന്മയാണതിനെ ദുസ്സഹമാക്കുന്നത്. 2. നന്മയാണ് സ്വാഭാവികം; തിന്മ അസ്വാഭാവികമാണ് 3. തിന്മ കീഴടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു-"ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു." 4. ജീവൻ വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയും. ഒരു പുതുജീവിതം സാധ്യമാണ്. 5. എന്തു സംഭവിച്ചാലും ജീവിതം അർത്ഥപൂർണ്ണമായി ജീവിക്കാൻ കഴിയും 6. ജീവിതം പുനർജീവിപ്പിക്കാനും സ്വയം പര്യാപ്തതയിൽ മുന്നോട്ടുപോകാനും കഴിയും. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായം ലഭ്യമാണല്ലോ 7. ജീവിതത്തെ കൂടുതൽ മെച്ചമായ തലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയും- "അവിടുത്തെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപപ്പെട്ടിട്ട്" 8. ജീവിതം മൊത്തത്തിൽ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. "അവിടുത്തെ രാജ്യം വരേണമേ" എന്ന പ്രാർത്ഥന നിറവേറപ്പെടും. 9. മരണം എന്നത് മേലിൽ ഒരു തുറന്ന ശവക്കുഴിയല്ല. നിത്യ ജീവിതത്തിലേക്കു തുറക്കപ്പെട്ട വാതിലാണ് 10. താണ നിലവാരത്തിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ എപ്പോഴും 'അരുത്' എന്നു പറയും. യേശുവിന്റെ തലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ജീവിതം എപ്പോഴും 'അതേ' എന്നു പറയും.

ജപ്പാനിൽ വിശുദ്ധമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ദീപിൽ ജനനമോ മരണമോ നടക്കാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ദീപിന്റെ

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യം

ദൈവത്തിന് നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ കുറിച്ചുള്ള ആത്യന്തികമായ ഉദ്ദേശ്യം എന്തായിരിക്കും? പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെട്ട് നാം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തുക, പാപത്തിനുമേൽ വിജയം നേടി താഴ്മയും വിശുദ്ധിയുമുള്ളവരായിത്തീരുക, മുഴുസമയ ദൈവവേലയിലായിരിക്കുക.....ഇതിനെല്ലാമപ്പുറം ദൈവം നമ്മിൽ നിന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്തായിരിക്കും?

ദൈവത്തെ ഉടനടി അനുസരിക്കുന്ന കോടാനുകോടി മാലാഖമാരുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, പാഴും ശൂന്യവുമായിരുന്ന ഭൂമിയെ അതിമനോഹരമാക്കി മാറ്റി ദൈവം എന്തിനാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച് 'വളരെ നല്ലത്' എന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്? മറ്റൊരാൾ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ വേറിട്ട് നിർത്തുന്നത് എന്താണ്? അതേ, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ അതേ സ്വരൂപത്തിലാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് (ഉൽപത്തി 1:27). അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവനു മാത്രം മറ്റൊരാൾ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, ദൈവവുമായി കൂട്ടായ്മയിലായിരിക്കുവാൻ-സ്നേഹബന്ധത്തിലായിരിക്കുവാൻ- കഴിയുന്നത്. ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അതുതന്നെയാണ്. തികച്ചും സ്നേഹവാനായ ദൈവം തന്റെ നിസ്തീമസ്നേഹം പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള സ്വന്തം മക്കളായിട്ടാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചത്!

മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞ്

പവിത്രത അതുമൂലം കളങ്കപ്പെടുമോ എന്നാണു ഭയം. ആ പവിത്രത ജനനത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും മുൻപിൽ ഒരു 'അരുത്' ആണ്.

യേശുവാകട്ടെ, ജനനത്തേയും മരണത്തേയും ഒരു പുൽക്കൂട്ടം ക്രൂശും കൊണ്ടു പരിശുദ്ധമാക്കി. യേശു പറഞ്ഞു "ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനം നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശുദ്ധിയുള്ളവരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു." അനേകം ദേവീദേവന്മാരുള്ള ഈ ലോകത്തെ അവിടുന്ന ശുദ്ധീകരിച്ച് ഏകവിശുദ്ധ ദൈവത്തെ, പിതാവിനെ, നമുക്കുതന്നു. സ്വാർത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്ന ദൈവങ്ങൾ, സ്വയത്തെ

ബി. സന്ദീപ്

ആദ്യദിവസം തന്നെ, അവനുമായുള്ള സ്നേഹസംസർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നല്ലോ ദൈവം സ്വയം വിശ്രമം കണ്ടെത്തിയത് (ഉൽപത്തി 2:2,2). പെറ്റ കുഞ്ഞിനെ മാറോട് ചേർത്തു വിശ്രമിക്കുന്ന ഒരമ്മയെപ്പോലെ! തന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സൃഷ്ടിയായ ഈ മനുഷ്യൻ തന്നെ വ്യക്തിപരമായി ആഴത്തിൽ അടുത്തറിഞ്ഞ് തന്നോട് അകമഴിഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചു!!

എന്നാൽ ആദാം പാപം ചെയ്തതോടുകൂടി മനുഷ്യന് ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം അറ്റം. പഴയനിയമകാലത്ത് ദൈവമനുഷ്യർ ദൈവത്തെ പലയളവിൽ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും, ദൈവം തന്നെ മനുഷ്യനായി ക്രിസ്തുയേശുവിൽ അവതരിച്ചതോടെ മാത്രമാണ് മനുഷ്യന് നഷ്ടപ്പെട്ട ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലായതെന്ന് നമുക്കറിയാം. ഒരു യന്ത്രോപകരണത്തിന്റെ തകരാർ അത് നിർമ്മിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞൻ തന്നെ വന്ന് വളരെ ലഘുവത്തോടെ പരിഹരിക്കുന്നതുപോലെയാണ് ദൈവം തന്നെ മനുഷ്യനായി വന്ന് മനുഷ്യരാശിയുടെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഉത്തരമായി നിലകൊണ്ടത്.

യേശു നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നു

തന്റെ ഇഹ ലോക ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ യേശു പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ഈ വലിയ ആഗ്രഹം അവിടുന്നു പ്രകടമാക്കുന്നുണ്ട്. "പിതാവേ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുൻപെ എന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് എനിക്കു നൽകിയ മഹത്വം നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ കാണേണ്ടതിനു ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്ത് അവരും എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു" (യോഹ 17:24). അതേ, നാം ഓരോരുത്തരും യേശുവിന്റെ ദിവ്യതേജസ്സ് (മഹത്വം) ദർശിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം എപ്പോഴും അവിടുത്തെ സന്നിധിയിലായിരിക്കണം എന്നതാണ് യേശുവിന്റെ ഗാഢമായ ഹൃദയവാഞ്ഛ! അതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാത്രം സംഭവിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമായിട്ടല്ല; മറിച്ച് നാം ഇന്ന് ഭൂമിയിലായിരിക്കുമ്പോഴേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുത്തപ്പെട്ടവരെന്നവണ്ണം (എഫേ. 2:7), അവിടുത്തോടുള്ള അകമഴിഞ്ഞ ഹൃദയബന്ധത്തിൽ യേശുവിന്റെ ദിവ്യസൗന്ദര്യം വിശ്വാസക്കണ്ണുകളാൽ കണ്ടുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്നു ആശിക്കുന്നു! എത്ര വലിയ സ്നേഹം; അല്ലേ?

അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സത്യം



നൽകുന്ന ത്യാഗസമ്പന്നനായ ദൈവത്തിനു വഴിമാറിക്കൊടുത്തു. ബഹുഭാര്യത്വവും ബഹുഭർതൃത്വവും ഇല്ലാതാക്കി മരണം 'വേർപിരിക്കുന്നതുവരെ' ഒരു പുരുഷന് ഒരു സ്ത്രീ എന്ന വിശ്വസ്തതയുടെ പ്രമാണം കൊണ്ടുവന്ന് അവിടുന്നു കൂടുംബങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചു. സ്വന്തം പ്രയോജനങ്ങൾക്കായി ചോദിക്കുന്നതിൽ നിന്നു മാറ്റി സ്വയത്തെ സമർപ്പിക്കുന്നതാക്കി അവിടുന്നു പ്രാർത്ഥനയെ ശുദ്ധീകരിച്ചു. ധാരാളം ശുശ്രൂഷക്കാരുള്ളതാണു മഹത്വമെന്ന ധാരണയെ ശുദ്ധീകരിച്ച് ധാരാളംപേരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതാണ് മഹത്വമെന്ന് അവിടുന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ജീവിതത്തെ അടിസ്ഥാനപരമായ അശുഭാപ്തി വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് അവിടുന്ന വിശുദ്ധീകരിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായി അതിനെ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസമുള്ളതാക്കി മാറ്റി.

നപരമായ അശുഭാപ്തി വിശ്വാസത്തിൽനിന്ന് അവിടുന്ന വിശുദ്ധീകരിച്ച് അടിസ്ഥാനപരമായി അതിനെ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസമുള്ളതാക്കി മാറ്റി.

യേശുവാണ് ഏറ്റവും മഹത്തായ ശരി. അത്യാഗ്രഹത്താലും സ്വാർത്ഥതയാലും നയിക്കപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകവ്യവസ്ഥയെ മാറ്റി സ്വയം നൽകുന്ന, ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന, സ്നേഹിക്കുന്ന, ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥയെ ഈ ലോകത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിയും എന്ന സത്യത്തെ ശരിവയ്ക്കുന്ന മഹത്തായ 'അതേ'-എന്നതാണ് യേശു. ഈ നിലയിൽ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

മിതാ: യേശു പിതാവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മ എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, ആത്രമാത്രം തന്നെ യേശു നമ്മോട് ഓരോരുത്തരോടുമുള്ള കൂട്ടായ്മയും ആഗ്രഹിക്കുന്നു!! യേശു പറയുന്നു: “പിതാവ് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു; എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കൂ” (യോഹ 15:9). യഥാർത്ഥത്തിൽ നാം യേശുവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അതിന്റെ എത്രയോ മടങ്ങ് അവിടുന്ന് നാമോരോരുത്തരുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നു! പിതാവായ ദൈവം യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും വചനം വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നു (യോഹ. 17:23)!! എത്ര ആശ്ചര്യകരം; അല്ലേ? ഒന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കൂ: നിത്യത മുതൽക്കേ ത്രിയേക ദൈവത്തിലെ രണ്ട് വ്യക്തിത്വങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അനന്ത സ്നേഹത്തിന്റെ അതേ ‘അളവ്’ ദൈവത്തിന് നമ്മോട് ഓരോരുത്തരോടും ഉണ്ടെന്ന്!! ഇത് നാം ഒന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ....

നിത്യസ്നേഹത്താൽ ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അവിടുന്ന് നമ്മെ അവിടുത്തോടു വലിച്ചടുപ്പിച്ചത്. (യിരെ. 31:3). വിശുദ്ധിയുടെ കുറെ ചട്ടങ്ങൾ തന്ന് നമ്മെ ഭാരപ്പെടുത്തുവാനല്ല; മറിച്ച് യേശുവുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിൽ അവിടുത്തെ കല്പനകൾ അത്യുത്സാഹത്തോടെ നാം അനുസരിക്കണമെന്നതാണ് ദൈവഹിതം. യേശു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ കല്പനകളെ കാത്തു കൊള്ളൂ” (യോഹ. 14:15). നാം കർത്താവിനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ, “അവിടുത്തെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ലെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയും” (1 യോഹ. 5:3).

ഓട്ടക്കളത്തിലെ ലക്ഷ്യം

ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടുന്നവർ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തേക്കാണ് ലക്ഷ്യം തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ഉറപ്പിക്കുന്നത്. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടുന്നവരായ നാം നമ്മുടെ അകക്കണ്ണുകൾ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതായ ലക്ഷ്യം ഏതാണ്? വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും പൂർത്തിയാക്കുന്നവനുമായ യേശു തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം (എബ്ര. 12:2). മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം മറ്റൊന്നുമല്ല, മറ്റൊരുമല്ല, സാക്ഷാൽ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു എന്ന വ്യക്തി തന്നെയാണ്!!! വിദ്യാർത്ഥികളോട് പഠനകാര്യത്തിൽ ലക്ഷ്യബോധമുള്ളവരായിരിക്ക

ണമെന്നു സാധാരണ ഉപദേശിക്കാറുള്ള നാം ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ കാര്യമെടുത്താൽ ലക്ഷ്യബോധമുള്ളവരാണ്? ‘തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ കർത്താവുംമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേ’ക്കാണ് നമ്മെ ദൈവം വിളിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വചനം വളരെ

മനുഷ്യമാത്രം മറ്റെല്ലാ സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, ദൈവവുമായി കൂട്ടായ്മയിലായിരിക്കുവാൻ-സ്നേഹബന്ധത്തിലായിരിക്കുവാൻ-കഴിയും. തികച്ചും സ്നേഹവാനായ ദൈവം തന്റെ നിസ്സിമസ്നേഹം പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള സ്വന്തം മക്കളായിട്ടാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചത്!

വ്യക്തമായിപ്പറയുന്നു (1 കൊരി. 1:9). യേശുവിനെ അധികമധികം അടുത്തു ചി ചിറിയുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ യഥാർത്ഥജീവിതോദ്ദേശ്യമെന്ന് തിരിച്ചറിയാത്തതാണ് ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മാധുര്യം നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണം. ഒരുപക്ഷേ ഔതികകാര്യങ്ങളായിരിക്കാം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ (focus) തിരിച്ചുകളയുന്നത്. നാം ആഗ്രഹിക്കാത്ത രീതിയിൽ മറ്റുള്ളവർ പെരുമാറുമ്പോൾ, നാം പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ, ഇവയെല്ലാം നാം യേശുവിനോട് കൂടുതൽ അടുത്തുചെല്ലുവാനുള്ള സൂചനകളാണെന്ന് (Signals) നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയണം. അതേ, ഓരോ ക്രൂശം ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അധികം അഗാധമായ ഹൃദയബന്ധത്തിലേക്കുള്ള ‘കുറുക്കുവഴി’യാണ്!

പാപത്തെ ജയിക്കുന്നത് ആത്യന്തികലക്ഷ്യമോ?

പല ആത്മീയകാര്യങ്ങളും, നാം അവയെ അതിൽത്തന്നെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായി കാണാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ജീവിതം ഭാരമുള്ളതായിത്തീരാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, പാപത്തിന്മേലുള്ള വിജയത്തിന്റെ കാര്യമെടുക്കുക. ഒരുവന്റെ ബോധതലത്തിലുള്ള എല്ലാ പാപങ്ങളുടെ മേലുമുള്ള സമ്പൂർണ്ണവിജയം ദൈവികവാഗ്ദാനമാണ് (റോമ. 6:14). എന്നാൽ പാപത്തെ ജയിക്കുകയെന്നത് ജീവിതത്തിന്റെ ആത്യന്തികലക്ഷ്യമായി കാണാൻ തുടങ്ങിയാൽ, നാം വേഗം സ്വയംപ്രയത്നത്തിന്റെ അടിമകളാകുകയും ജീവിതം ക്ലേശകരമാവുകയും ചെയ്യും. നേരേമറിച്ചു താൻ എപ്പോഴും യേശുവുമായുള്ള അകമഴിഞ്ഞ കൂട്ടായ്മയിലായിരിക്കണം എന്ന് ഹൃദയം ഗമായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്തുശിഷ്യന് ക്രമേണ പാപത്തിന്മേലുള്ള വിജയം സാധ്യമാകും. കാരണം പാപത്തിന്റെ തൽക്കാലഭോഗത്തേക്കാളും (എബ്ര. 11:24) യേശുവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ പറഞ്ഞറിയിക്കാനാകാത്ത വണ്ണം മധുരതരമാണെന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ട് പ്രലോഭനങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ അവൻ തന്റെ ദൃഢനിശ്ചയത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനുപകരം തന്റെ പ്രാണപ്രിയനോടൊത്തുള്ള അധികമായ സ്വസ്ഥതയിലേക്ക്-കൂട്ടായ്മയിലേക്ക്-താനേ ഓടിയെന്നും (സദൃ. 18:10). അപ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിൽനിന്ന് ഏതു പ്രലോഭനവും താനേ മങ്ങിമറഞ്ഞുപോകും!

റോമർ 6:22-ൽ നാം എന്താണ് വായിക്കുന്നത്? “എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തിനു ദാസന്മാരായിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഫലം വിശുദ്ധീകരണവും അതിന്റെ അന്തം നിത്യജീവനുമാകുന്നു.” പാപത്തെ ജയിച്ച് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന കാര്യം മാത്രമാണത്രേ വിശുദ്ധീകരണം! എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ഏതു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കാണ് നമ്മെ കൊണ്ടുപോകുന്നത്? നിത്യജീവൻ-അതായത് ദൈവത്തെ അടുത്തറിയുക എന്നതുതന്നെ (യോഹ. 17:3)! ഇതേ നിത്യജീവനെക്കുറിച്ചാണല്ലോ യേശു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: “അവർക്ക് (എന്റെ ആടുകൾക്ക്) ജീവനുണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകുവാനും അത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്” (യോഹ. 10:10). അതേ, യേശു നമുക്ക് സമൃദ്ധമായി തരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നിത്യജീവനാണ്-അഥവാ തന്നെ വ്യക്തിപരമായി ആഴത്തിൽ അറിയുന്ന സ്നേഹബന്ധമാണ്. എന്നാൽ ഇതിനായി നമുക്ക് എത്രത്തോളം ദാഹമുണ്ട്?

“തന്റെ സന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും ആകേണ്ട”തിനാണ് ദൈവം നമ്മെ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പെ തിരഞ്ഞെടുത്തതെന്ന് എഫേ. 1:4ൽ നാം വായിക്കുന്നു. ‘വിശുദ്ധം’ (holy) എന്ന വാക്കിന് അതിന്റെ മൂലഭാഷയിലുള്ള അർത്ഥം ‘വേർതിരിക്കപ്പെട്ടത്’ (set apart) എന്നത്രേ. അതായത് വിശുദ്ധരാകണമെന്ന് പറയു



മ്പോൾ ദൈവം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, നാം കേവലം ചില പാപങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കണമെന്നല്ല, മറിച്ച് ദൈവജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ മാത്രമല്ല, അവരുടെ 'ഇമ്മാനുവേൽ' ആകുവാനും വേണ്ടിയാണ് (അവരോടൊത്ത് എന്നേക്കും ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്) യേശു വന്നതെന്ന് നാം പുതിയനിയമത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽത്തന്നെ വായിക്കുന്നു! (മത്തായി 1:21, 22). ക്രൂശെടുക്കുക എന്നതുപോലും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമല്ല. ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുവാനുള്ള ഉപാധി മാത്രമാണത് (ലൂക്കോസ് 9:23). ക്രൂശ് പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടി മാത്രമാണ്. യേശുവിന്റെ സ്നേഹസംസർഗ്ഗമാകുന്ന പുനരുത്ഥാനജീവനാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ അതിന് തടസ്സമായിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുക എന്നതാണ് ക്രൂശെടുക്കൽ. മുന്നിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടിയാണ് നാം ക്രൂശ് സഹിക്കേണ്ടതായുള്ളത് (എബ്ര. 12:2)

ദൈവവേല ആത്യന്തികലക്ഷ്യമോ?

മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു കൊണ്ടുവരികയും അവരെ ക്രിസ്തുവിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ദൈവം നമ്മിൽനിന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും അവപോലും നമ്മുടെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളായി മാറരുത്. നാം മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിലേക്കു ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ (സുവിശേഷം പറയുമ്പോൾ) നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം എന്താണ്? അപ്പോസ്തലനായ യോഹന്നാൻ പറയുന്നു: "ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടുമുള്ളത് നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളോട് കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് നിങ്ങളോടും അറിയിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയോ പിതാവിനോടും അവന്റെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും ആകുന്നു." (1 യോഹ. 1:3).

അതേ, നാം സ്വയം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിന്റെ മധുരതയായ കൂട്ടായ്മയിലേക്കാണ് നാം മറ്റുള്ളവരെ ആനയിക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് നാം ക്രിസ്തുവിനെ എത്രമാത്രം അടുത്തറിയുന്നുവോ, അതിനനുസരിച്ചുള്ള ഒരു ഹൃദയഭാരവും നമുക്കു മറ്റുള്ളവരെ പ്രതിയുണ്ടാകും. അപ്പോൾ നാം യേശുവിന്റെ വേല ചെയ്യുന്നത് അത്യന്തം ആനന്ദത്തോടെയായിരിക്കും! അങ്ങനെ, കർത്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷയും കർത്താവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയും നമുക്കു വേർപിരിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതാകും. ശുശ്രൂഷ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം ആവുകയില്ല.

നമ്മുടെ സന്തോഷം എന്തിലിരിക്കുന്നു?

"നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം പ്രാപിക്കുവാനല്ലോ അവൻ ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷണത്താൽ നിങ്ങളെ രക്ഷയിലേക്ക് വിളിച്ചത്" എന്ന് നാം 2 തെസ്സ. 2:14-ൽ വായിക്കുന്നു. എന്താണ് യേശുവിന്റെ മഹത്വം അഥവാ തേജസ്സ് (glory)? "കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്ത" യേശുനാഥന്റെ ദിവ്യമായ സ്വഭാവം തന്നെയാണ് ആ മഹത്വം (യോഹ. 1:14). യേശുവിന്റെ ഈ ദിവ്യസ്വരൂപത്തോട് നാം അനുരൂപരാകണമെന്ന് ദൈവം നമ്മെക്കുറിച്ച് മുന്നേ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. (റോമ. 8:29). നാം എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ തേജസ്സിന്റേതേജസ്സ് പ്രാപിച്ച് രൂപാന്തരപ്പെടേണ്ടതെന്ന് ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? (2 കൊരി. 3:18) രൂപാന്തരത്തിലൂടെ മാത്രമേ കർത്താവിനോടു കൂടുതൽ ആഴത്തിലുള്ള കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയൂ എന്നതാണ്തിന്റെ ഉത്തരം. നാം കർത്താവുമായുള്ള ആഴമായ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, നാം കൂടുതലായി യേശുവിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവരായി മാറും. നാം അധികമധികം യേശുവിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളവരാകുമ്പോൾ യേശുവും കൂടുതലായി തന്റെ ഹൃദയം നമ്മോടു പങ്കിടുകയും, അങ്ങനെ നാം അധികമധികം അവിടുത്തോടു ആഴമായ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ കർത്താവിനുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയും നമ്മുടെ രൂപാന്തരവും ഒരു ചക്രം പോലെ ഇന്നും നിത്യതയിലും തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. നിത്യതയിൽ നാം നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നവരാകുമെങ്കിലും (1 കൊരി. 13:12). അപ്രമേയനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തെ നാം ഒരിക്കലും അറിഞ്ഞുതീരുകയില്ല! അതുകൊണ്ടാണല്ലോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആർക്കും വിരസതയുണ്ടാകുവാനുള്ള സാധ്യതയില്ലാത്തത്!! ഇന്ന് നാം യേശുവിനെ എത്രയും കൂടുതൽ അറിയുന്നുവോ, അത്ര കൂടുതൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

യേശു തന്നെ പറഞ്ഞത്

ഒരിക്കൽ ഒരാൾ യേശുവിനോട് ഏറ്റവും മുഖ്യമായ ദൈവകല്പന ഏതാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, യേശുവിന്റെ ഉത്തരം വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നു: "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമന

സ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കണം" (മർക്കോസ് 12:28-30). പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെയുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹമാണ് ദൈവം എല്ലാത്തിലുമുപരി നമ്മിൽ നിന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് ഇതിൽപരം വ്യക്തമാകാറില്ലല്ലോ.

നാം യേശുവിനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ നമുക്ക് അവിടുത്തെ പൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുവാനും, അങ്ങനെ യേശുവിനെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ രാജാവായി അവരോധിക്കുവാനും കഴിയുകയുള്ളൂ. ദൈവം നമ്മിൽ രാജാവായിരിക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവരാജ്യം. ദൈവസ്വഭാവം തന്നെയാണ് ദൈവനീതി. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ, "മുൻപെ ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ; അതോടുകൂടെ ഇതൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും." എന്ന് യേശു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് (മത്തായി 6:33). അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, ദൈവരാജ്യവും നീതിയും ആദ്യം അന്വേഷിക്കുകയെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്താലുള്ള ആധിപത്യം അഥവാ കൂട്ടായ്മ ഏറ്റവും അധികം ആഗ്രഹിക്കുക എന്നതുതന്നെയാണ്.

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ ഒരു കാര്യം മാത്രം മതിയെന്നു യേശുക്രിസ്തു തന്നെ പറഞ്ഞാൽ നാം ചെവിക്കൊള്ളാതിരിക്കുമോ? എന്നാൽ യേശു മാർത്തയോടു പറഞ്ഞ ആ ഒരു കാര്യം എന്താണ്? യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹസംസർഗ്ഗത്തിൽ അവിടുത്തെ ശബ്ദത്തിന് കാതോർക്കുക എന്നതുതന്നെ (ലൂക്കോസ് 10:38, 42).

താൻ ഒന്നുമാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ എന്നാണ് പൗലോസും പറയുന്നത്: "ഒന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു: പിമ്പിലുള്ളതു മറന്നും മുമ്പിലുള്ളതിനു ആഞ്ഞുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരമവിളിയുടെ വിരുതിനായി ലാക്കിലേക്ക് ഓടുന്നു" (ഫിലി. 3:14). എന്തു ലാക്കാക്കിയാണ് അദ്ദേഹം ഓടിയത്? 8-ാം വാക്യത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നത് ആ ലക്ഷ്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനമാണ് എന്നാണ്. ഏതെങ്കിലും ബൗദ്ധികപരിജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചല്ല, മറിച്ച് താൻ യേശുവിനെ വ്യക്തിപരമായി അടുത്തു രൂപിച്ചറിയുന്നതിനേക്കുറിച്ചാണ് (Knowing Christ-NAS). 14-ാം വാക്യത്തിൽ നാം കാണുന്ന 'ക്രിസ്തു യേശുവിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പരമവിളിയുടെവിരുതും' (സമ്മാനവും) ഈ പരിജ്ഞാനം അഥവാ യേശുവോടുള്ള അടുപ്പം (intimacy) തന്നെയാണ്.

ശേഷം 23-ാം പേജിൽ

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

ആത്മീയ നേതാവ് - 8

ജീവനിൽനിന്നുള്ള ശുശ്രൂഷ

ഒരു ആത്മീയ നേതാവ് മറ്റുള്ളവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത് ബുദ്ധിയിൽ നിന്നായിരിക്കില്ല, ജീവനിൽ നിന്നായിരിക്കും.

പഴയ നിയമകാലത്ത് തങ്ങളുടെ സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ സദാചാരം വെടിഞ്ഞ ചിലരെപ്പോലും ദൈവം ഉപയോഗിച്ചതായി നാം കാണുന്നു. പാപത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോഴും യിസ്രായേലിന്റെ മോചനത്തിനായി ശിംശോനെ ദൈവം ഉപയോഗിച്ചു. അവൻ ദുർന്നടപ്പിലേയ്ക്കു വീണപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് അവനെ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല. അവൻ തന്റെ മുടി മുറിക്കുകയും ദൈവവുമായുള്ള ഉടമ്പടിബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മാത്രമാണ് അവന്റെ മേലുള്ള അഭിഷേകം നഷ്ടപ്പെട്ടത്. ദാവീദിന് അനേകം ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അവന്മേൽ ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷേകം നിലനിൽക്കുകയും അവൻ തിരുവെഴുത്തുകളെ ചമയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിലെ ശുശ്രൂഷ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. പുതിയ- പഴയ ഉടമ്പടികളിലെ ശുശ്രൂഷകളുടെ വ്യത്യാസമെന്തെന്ന് കൊരിന്ത്യർക്കെഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനം മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവ തമ്മിലുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസം ഇതാണ്: പഴയനിയമത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർ തിരുവെഴുത്തു പഠിക്കുകയും തുടർന്ന് അത് ജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു പോന്നു. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിലാകട്ടെ, വചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ജീവിക്കുകയും പിതാവിനോടൊത്ത് നടക്കുകയും സ്വന്തം ആന്തരിക ജീവനിൽ നിന്നു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന യേശുവിനെ നാം പിൻപറ്റുന്നു. സ്വന്തം ജീവനിൽ നിന്നു സംസാരിക്കുന്നതും അറിവിൽ നിന്നു സംസാരിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിലെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളിൽ നാം കണ്ടെത്തുന്ന ആഴമില്ലായ്മ തങ്ങളുടെ നേതാക്കളിൽ നിന്നു തന്നെ പകർന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു നേതാവിന്റെ ജീവിതം- ചിന്തകൾ, ഭാര്യയുമായും മക്കളുമായുമുള്ള ബന്ധം, സഹവിശ്വാസികളും സഹപ്രവർത്തകരുമായുള്ള ബന്ധം-

- സാക് പുനൻ -

ജഡമയമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ജനത്തിന്റെ ജീവിതവും ജഡികമായിരിക്കും. അത്തരം നേതാക്കന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷ തങ്ങളുടെ തലച്ചോറിൽ ശേഖരിക്കപ്പെടുന്ന വിവരങ്ങളുടെ ഒരു പകരൽ മാത്രമായിരിക്കും. അതു പഴയ ഉടമ്പടിപ്രകാരമുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷ മാത്രമാണ്.

വെറും അറിവു മാത്രം പകർന്നു കൊടുക്കുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷ പഴയ നിയമശുശ്രൂഷയാണ്. ആ ശുശ്രൂഷ കൻ പകരുന്ന അറിവുകളെല്ലാംതന്നെ ശരിയും കൃത്യവുമായിരിക്കും. പക്ഷേ

ഒരു നേതാവിന്റെ ജീവിതം ജഡമയമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ജനത്തിന്റെ ജീവിതവും ജഡികമായിരിക്കും. അത്തരം നേതാക്കന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷ തങ്ങളുടെ തലച്ചോറിൽ ശേഖരിക്കപ്പെടുന്ന വിവരങ്ങളുടെ ഒരു പകരൽ മാത്രമായിരിക്കും.

അറിവിനോടൊപ്പം ജീവൻ പകരാത്തീടത്തോളം അതു പഴയനിയമശുശ്രൂഷയുടെ നിലവാരത്തിലേ നിൽക്കും. പഴയനിയമശുശ്രൂഷ അക്ഷരത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയാണ്. എന്നാൽ പുതിയ നിയമശുശ്രൂഷയാകട്ടെ, ജീവന്റേതും.

പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ ദൈവം യിസ്രായേലിനു നിയമങ്ങളെ കൊടുത്തു. പുതിയ ഉടമ്പടിയിലാകട്ടെ നമുക്ക് നൽകിയത് ഒരു മാതൃകയാണ്- യേശു എന്ന വ്യക്തിയെ. അവിടുത്തെ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമാണ്. വെളിച്ചമെന്നാൽ ഇന്ന് ഒരു ഉപദേശമോ വിശ്വാസപ്രമാണമോ അല്ല, നമ്മിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്ന യേശുവിന്റെ ജീവനാണ്. അതിൽ നിന്നും വ്യതിരിക്തമായതെന്തും അതു സുവിശേഷസത്യങ്ങളോ പഥ്യോപദേശങ്ങളോ

എന്തു തന്നെ ആയിരുന്നാലും ഇരുട്ടുതന്നെയാണ്.

സങ്കീ. 119:105 ൽ നാം വായിക്കുമ്പോലെ പഴയനിയമകാലത്ത് എഴുതപ്പെട്ട പ്രമാണങ്ങളായിരുന്നു വെളിച്ചം. എന്നാൽ വചനം ജഡമായിത്തീർന്നതോടെ യേശുതന്നെ വെളിച്ചമായിത്തീർന്നു (യോഹ. 8:12). അവിടുത്തെ ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായി (യോഹ. 1:4). എന്നാൽ യേശു ശിഷ്യന്മാരോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന നാളോളം മാത്രമേ എനിക്ക് ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമായിരിപ്പാൻ കഴിയുള്ളൂ (യോഹ. 9:5). താൻ പോയ ശേഷം നമ്മെ അപ്രകാരം വെളിച്ചമായിത്തുടരാൻ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു (മത്താ.5:14). അപ്രകാരം വെളിച്ചമായിരിക്കാനുള്ള വലിയ ഉത്തരവാദിത്വം നമ്മുടെ മേൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു- നമ്മുടെ ജീവിതം കൊണ്ട്.

ഒരു സഭ വലിയ വ്യത്യാസമില്ലാതെ അതിന്റെ നേതാവിനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കും. വെളിപ്പാട് രണ്ട്, മൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഏഴു സഭകൾക്കും അവയുടെ ദൂതന്മാർക്കും ഒരേ സന്ദേശം തന്നെയാണ് കർത്താവു നൽകുന്നതെന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഓരോ സന്ദേശവും അവസാനിക്കുന്നത് അതേ സന്ദേശം തന്നെയാണ് ആത്മാവ് സഭകൾക്കും നൽകുന്നതെന്ന ധ്വനിയോടെയാണ്. അവയിൽ അഞ്ചു സഭകളുടെയും ദൂതന്മാർ ജഡികരായിരിക്കുന്നു. സഭകളും ജഡികങ്ങളായിരുന്നു. രണ്ടു പേർ ആത്മീയരായിരുന്നു. അവരുടെ സഭകളും ആത്മീയമായിരുന്നു. ലാവോദിക്യയിലെ സഭയുടെ ദൂതൻ മന്ദോഷ്ണവാനായിരുന്നു. സഭയും അപ്രകാരമായിരുന്നു. ഫിലദൽഫിയയിലെ സഭയുടെ ദൂതൻ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു. സഭയും അപ്രകാരം തന്നെയായിരുന്നു.

ഉൽപത്തി 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു കാണുന്ന ഒരു പദപ്രയോഗമുണ്ട്- 'അതു തരം'. അതുതരം വിത്തുള്ള ഫലം കായ്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ. എന്നുവെച്ചാൽ അതിന്റെ തന്നെ തരത്തിലുള്ള എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പ്രയോഗം ആകാശത്തിലും കരയിലും വെള്ളത്തിലുമുള്ള സകല ജീവ

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

ജാലങ്ങളോടുംമുള്ള ബന്ധത്തിൽ ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് 11,12,21,22,25 വാക്യങ്ങളിൽ നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ഓരോന്നും അതിന്റെ തന്നെ തരത്തിലുള്ള വയ്ക്കു പ്രജനനം നൽകാനുള്ള വ്യവസ്ഥ സൃഷ്ടിയിൽ ദൈവം വച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ ആദമിനെ സൃഷ്ടിച്ചു (ഉല്പ. 5:1). എന്നാൽ ആദാമിന്റെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ ഒരു പുത്രനെ ജനിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ ഒരു പുത്രനെ ജനിപ്പിക്കുവാൻ ആദാമിനു കഴിഞ്ഞില്ല. തന്റെ തന്നെ രൂപത്തിലുള്ള ഒന്നിനെ ജനിപ്പിക്കുവാനേ അവനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

ആത്മീയമായും ഈ തത്വം ശരിയാണ്. നമ്മുടെ നിലവാരത്തിലും അവ സ്ഥിതിയുമുള്ളവരെ മാത്രമേ ഉള്ളവർക്കു വാൻ നമുക്കു കഴിയുകയുള്ളൂ. നാം ബുദ്ധിമാന്മാരെങ്കിൽ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയിലൂടെ നാം ബുദ്ധിമാന്മാരെ മാത്രമേ സൃഷ്ടിക്കൂ. നാം ലുബ്ധന്മാരെങ്കിൽ ലുബ്ധന്മാരെ സൃഷ്ടിക്കും. നിഗളികളെങ്കിൽ നിഗളികളെ സൃഷ്ടിക്കും. എന്നാൽ ഒരു ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് എളിയ മനോഭാവമാണ് നമുക്കുള്ളതെങ്കിൽ നാം അപ്രകാരമുള്ളവരെ സൃഷ്ടിക്കും.

എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള സഭകളിലും അപൂർവ്വം ചിലരെങ്കിലും ശുശ്രൂഷയിലൂടെ തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ജഡമയരൂപത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുവാനും ആത്മീയനാകുവാനും ശ്രമം നടത്തുന്നതും കാണാം. ഇപ്രകാരമുള്ള സംഭവങ്ങൾ അത്യപൂർവ്വം തന്നെ. പൊതുവായി പറഞ്ഞാൽ ആളുകൾ ആടുകളെപ്പോലെയാണ്. തങ്ങളുടെ നേതാവ് എവിടെപ്പോയാലും അവർ അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്നവരാണ്. 'യഥാ രാജാ തഥാ പ്രജാ' എന്ന ചൊല്ലു പോലെ. നേതാവ് അന്ധനെങ്കിൽ രണ്ടു കൂട്ടരും കൂഴിയിൽത്തന്നെ.

നിങ്ങളുടെ സഭയിലെ വിശ്വാസികൾ പുറത്തു പോവുകയും തങ്ങളുടെ സ്വരൂപത്തിലുള്ളവരെ വാർത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കു പേരുകെട്ടികളുണ്ടാകും. യേശു കർത്താവിന്റെ മടങ്ങിവരവിനോളം ഈ പ്രക്രിയ തുടരും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ രൂപം കൊടുക്കുന്ന കുട്ടികൾ എപ്രകാരമുള്ളവരെന്നതിനെ കുറിച്ചു കരുതലുള്ളവരായിരിക്കുക.

അതുകൊണ്ടു തുടക്കം മുതൽക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ വെറും വിശ്വാസികളെ യല്ല ശിഷ്യരെത്തന്നെ ഉള്ളവർക്കും എന്നു ഉറപ്പാക്കുക. അതിനു വേണ്ടത് പ്രാഥമികമായി നിങ്ങൾ തന്നെ ശിഷ്യ

രായിത്തീരുക എന്നതാണ്. മറ്റുള്ളവർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ജീവൻ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.

വിശ്വാസികൾ പുറപ്പെട്ടു പോയി വിശ്വാസികളെ മാത്രം ഉള്ളവർക്കും. അവരും തുടർന്ന് വിശ്വാസികളെ മാത്രം ഉള്ളവർക്കും. അത്തരം വിശ്വാസികൾക്കു രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള വചനം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ ശിഷ്യത്വത്തിലേക്കു വരുവാനും കർത്താവിനെ അനുഗമിക്കുവാനും താത്പര്യമുണ്ടാവില്ല. അവർക്ക് അറിവുണ്ടാകും; ജീവനുണ്ടാവുകയില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ശിഷ്യരെ ഉള്ളവ

തുടക്കം മുതൽക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ വെറും വിശ്വാസികളെ യല്ല ശിഷ്യരെത്തന്നെ ഉള്ളവർക്കും എന്നു ഉറപ്പാക്കുക. അതിനു വേണ്ടത് പ്രാഥമികമായി നിങ്ങൾ തന്നെ ശിഷ്യരായിത്തീരുക എന്നതാണ്.

ക്കുന്നു എങ്കിൽ അവർ പോയി കൂടുതൽ ശിഷ്യന്മാരെത്തന്നെ ഉള്ളവർക്കും. അതുകൊണ്ടു ജീവൻ പകർന്നു കൊടുക്കുന്നതാണു പ്രധാനം.

പഴയ നിയമകാലത്തെ സമാഗമന കൂടാരം സഭയുടെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. ആ കൂടാരത്തിനു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാം. പ്രാകാരം, വിശുദ്ധസ്ഥലം, ദൈവം വസിച്ചിരുന്ന അതിവിശുദ്ധസ്ഥലം. പാപക്ഷമ മാത്രം ലഭിച്ച വിശ്വാസികളെപ്പോലെയാണു പ്രാകാരത്തിലുള്ളവർ. അവർ തങ്ങളുടെ സഭയിൽ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളൊന്നും തന്നെ വഹിക്കുന്നില്ല. അവർ സഭായോഗങ്ങളിൽ കടന്നു വരുന്നു. പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നു. അപ്പം നുറുക്കുന്നു. സ്തോത്ര കാഴ്ച കൊടുക്കുന്നു. തിരികെ പോകുന്നു. വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തുള്ളവർ സഭയിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെപ്പോലെയാണ്. വിളക്കിൽ എണ്ണ പകരുകയും ധൂപ പീഠത്തിൽ സുഗന്ധവർഗ്ഗം ഇടുകയും കാഴ്ചയപ്പം മാറ്റുകയും ഒക്കെ ചെയ്യുന്ന ലേവ്യരെപ്പോലെ. എന്നാൽ അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തുള്ളവർ പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ പ്രവേശിച്ചവരെപ്പോലെയാണ്. അവർ ദൈവത്തോടു കൂട്ടായ്മ ആഗ്രഹിക്കുകയും മറ്റു ശിഷ്യരോടു

ചേർന്ന് ഒരു ശരീരമായി പണിയപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സാത്താനോടു പോരാടി ക്രിസ്തുശരീരത്തെ പവിത്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന ജീവനുള്ള സഭ പണിയപ്പെടുവാൻ തക്കവണ്ണം അവർ ജീവനിൽ നിന്നു ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത്തരം ഒരു സമൂഹം, ഒരു കേന്ദ്രബിന്ദു, പല സഭകൾക്കുമില്ല.

നല്ലതോ മോശമോ ആയ എല്ലാ സഭകളിലും പ്രാകാരത്തിലുള്ള ആളുകൾ ഒരേ തരക്കാരാണ്. അർദ്ധമനസ്കരും ലൗകികരും സ്വേച്ഛാതത്പരരും, ധനസ്നേഹികളും, സുഖഭോഗ കാംക്ഷികളുമാണ്. എന്നാൽ ഒരു നല്ല സഭയിൽ ദൈവഭക്തന്മാരായ സഹോദരന്മാരുടെ ഒരു സംഘം ഹൃദയം പോലെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടാകും.

ഈ ഹൃദയകേന്ദ്രം ഒന്നായിത്തീർന്ന രണ്ടു സഹോദരന്മാരിൽ നിന്ന് ആരംഭം കുറിക്കുന്നു. ദൈവം അവരോടൊപ്പം നിൽക്കുന്നു. ക്രമേണ ഈ രണ്ടു പേരുടെ സംഘം വളരുന്നു. എണ്ണത്തിലും ഐക്യത്തിലും. ഒരു അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ രൂപം കൊള്ളുന്ന മനുഷ്യശരീരവും ഇപ്രകാരം തന്നെയാണ്. വ്യത്യസ്ത ധർമ്മങ്ങളുള്ള രണ്ട് ബീജങ്ങൾ ഒന്നായി ചേർന്നുകൊണ്ടാണ് അതാരംഭിക്കുന്നത്. ഭ്രൂണം വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നതോടെ പുതുതായി വരുന്ന കോശങ്ങൾ ഒന്നോടൊന്നു ചേരുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും ആ കോശങ്ങൾ വേർപിരിഞ്ഞാൽ അതോടെ ആ കുഞ്ഞിന്റെ അന്ത്യം കുറിക്കുകയായി.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമെന്ന നിലയിലുള്ള പ്രാദേശികസഭയുടെയും അവസ്ഥ ഏതാണ്ടിതു തന്നെയാണ്. സഭയുടെ ഹൃദയമായിരിക്കുന്ന കേന്ദ്രസംഘം വിഘടിച്ചാൽ യഥാർത്ഥസഭയുടെ അന്ത്യമായി. ബാഹ്യസംഘടന ഒരു സമുദായം പോലെ നിലനിൽക്കുമെന്നു മാത്രം.

പഴയ പുതിയ ഉടമ്പടികൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ നമുക്കു കാണിച്ചുതന്ന പുതിയനിയമത്തിലെ ഒരു പുസ്തകമാണ് എബ്രായർ. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ, എബ്രായലേഖനം അധികം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും പരിചയമുള്ള ഒന്നല്ല. റോമർ, എഫെസ്യർ, ഫിലിപ്പ്യർ ഒക്കെ പരിചിതമായ പുസ്തകങ്ങളാണ്. എന്നാൽ എബ്രായർ അങ്ങനെയല്ല. അതിന്റെ കാരണം എബ്രായലേഖനം പാലുപോലെ ലഘുവായ ഭക്ഷണമല്ല, കട്ടിയായ ആഹാരമാണ്. അതു ചവയ്ക്കാൻ തക്കവണ്ണം അധികം പേർക്കും പല്ലു മുളച്ചിട്ടില്ല. അവർ ശിശുക്കളാണ്. അതിന്റെ ആരം

ഭവാക്യം തന്നെ ഇപ്രകാരമാണ്: ദൈവം മുൻകാലങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാരിലൂടെ സംസാരിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പുത്രനിൽ കൂടി ജീവനെ നൽകുമാർ സംസാരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ടാണ് പിതാവ് യേശുവിനെ ഒരു ശിശുവായിത്തന്നെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചത്. ദൈവത്തിനു യേശുവിനെ പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തിയ ഒരു പുരുഷനായി ലോകത്തിലേക്കയയ്ക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിട്ടില്ല. ശൈശവം മുതൽക്കേ നാം നേരിടുന്ന പരീക്ഷകൾ അഭിമുഖീകരിക്കാനും മനുഷ്യർ എന്ന നിലയ്ക്കുള്ള എല്ലാ അനുഭവങ്ങളും ഏറ്റുവാങ്ങാനും വേണ്ടിയായിരുന്നു.

എന്നാൽ അധികം ക്രിസ്ത്യാനികളും കാണുന്നതു മൂന്നര വർഷത്തെ പരസ്യശുശ്രൂഷാകാലത്തിന്റെയും കാൽവരിയിലെ യാഗത്തിന്റെയും കാഴ്ചപ്പാടില്ലായ്മയാണ്. 99% ക്രിസ്ത്യാനികളും മുപ്പതുവയസുവരെ യേശു നസറേത്തിൽ എങ്ങനെ ജീവിച്ചു എന്നു ചിന്തിക്കാത്തവരാണ് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അവർ അവിടുത്തെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നു. എല്ലാ വർഷവും അത് ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ അവിടുത്തെ മരണപുനരുത്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നു. അതും വർഷം തോറും ആഘോഷിക്കുന്നു. കൂടാതെ യേശു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർ ചിന്തിക്കുന്നു. അത്രമാത്രം.

എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം വരുന്ന സമയം അധികം പേരും ചിന്തിക്കാതെ വിട്ടു കളയുന്നു. യേശുവിന്റെ ആകെ ജീവിതകാലത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് 10% സമയം മാത്രമായിരുന്നു അവിടുത്തെ പരസ്യശുശ്രൂഷാ കാലം. 33 1/2 വർഷത്തിലെ 3 1/2 വർഷം. യേശുവിന്റെ ജനനവും മരണവും വെറും ഓരോ ദിവസങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു എന്നു നാം ഓർക്കുക. മൂന്നര വർഷത്തെ ശുശ്രൂഷയിൽ സംസാരിച്ച സന്ദേശങ്ങൾ ഒരുക്കുവാൻ നീണ്ട മൂപ്പതു വർഷങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നു. ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിലെ പ്രസംഗം ഇന്നത്തെ പ്രസംഗകർ തയ്യാറാക്കുമ്പോലെ തന്റെ പഠന മുറിയിലിരുന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കി എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു പ്രസംഗമല്ല. തന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഒഴുകിയിറങ്ങിയ നിർച്ചാലത്രേ അത്. 30 വർഷം വേണ്ടിവന്നു അതു ഒരുക്കുവാൻ. അതുകൊണ്ടായിരുന്നു ആളുകളെ വിസ്മയിപ്പിക്കുവാൻ തക്ക ശക്തിയും അധികാരവും ആവാക്കുകയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത് (മത്താ.7:28,29).

ചില ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് ദൈവം യിരെമ്യാവിനോടു സംസാരിച്ചതെന്നു നാം പഴയനിയമത്തിൽ കാണുന്നു. യിരെമ്യാവ് അതൊക്കെയും കൃത്യമായി തന്റെ എഴുത്തുകാരനായ ബാർക്കിനെക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് എഴുതിച്ചു. അപ്രകാരം തന്നെ യഹൂദയിലെ ആളുകളോടു സംസാരിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ആ ചുരുങ്ങിയ ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രം ദൈവം യെഹൂസ്കേലിനോട് കല്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്ത വചനം മാത്രം കൃത്യമായി യെഹൂസ്കേൻ ജനത്തെ അറിയിച്ചു. അത്രയും നല്ലത്. നാമും അപ്രകാരം

പഴയ നിയമ പ്രവാചകന്മാർ വെറും ദൂതവാഹകന്മാരായിരുന്നില്ല. ഒരു ദൂതൻ ഒരിടത്തെത്തിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട ഓർമ്മ ശക്തി മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ. എന്നാൽ പുതിയ നിയമത്തിൽ സന്ദേശം മാത്രമല്ല ദൈവം അയയ്ക്കുന്നത് അവിടുത്തെ ജീവൻ തന്നെയാണ്.

തന്നെ ഇന്നും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു വളരെ നല്ലതുതന്നെ.

പക്ഷേ പുതിയ നിയമ ശുശ്രൂഷ അതിനെ കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ആ പഴയനിയമപ്രവാചകന്മാരോടു സംസാരിച്ചിരുന്നതു പോലെ ചിലദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ദൈവം യേശുവിനോടു സംസാരിച്ചിരുന്നത്. ദൈവം യേശുവിനോടു എല്ലാ ദിവസവും സംസാരിച്ചിരുന്നു. അതു പോലെ യേശുവും എല്ലാ ദിവസവും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ജനത്തോടു സംസാരിച്ചിരുന്നു. അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷ അവിടുത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു ഉറവു പൊട്ടിയൊഴുകിയത്. യോഹ. 7:38-ൽ "അന്തരാത്മാവിൽ നിന്നും ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും" എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം അതാണ്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സഭകളിൽ പുതിയ നിയമ പ്രകാരമുള്ള ശിഷ്യന്മാരെയോണോ പഴയനിയമ മാതൃകയിലുള്ള മതഭക്തരെയോണോ ഉളവാക്കുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ സ്വയം ചോദിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഇതിന്റെ ഉത്തരം നിങ്ങൾ തന്നെ ഒരു പുതിയ

നിയമശുശ്രൂഷകനോ പഴയനിയമ ശുശ്രൂഷകനോ എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചായിരിക്കും.

പഴയനിയമപ്രവാചകന്മാർ വെറും ദൂതവാഹകന്മാരായിരുന്നു. ഒരു ദൂതൻ ഒരിടത്തെത്തിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട ഓർമ്മശക്തി മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ. എന്നാൽ പുതിയ നിയമത്തിൽ സന്ദേശം മാത്രമല്ല ദൈവം അയയ്ക്കുന്നത് അവിടുത്തെ ജീവൻ തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നല്ല ഓർമ്മശക്തിയല്ല ഒരു പുതിയ നിയമ ശുശ്രൂഷകനാവശ്യം ദൈവിക ജീവനാണ്.

ഒരുദാഹരണം നൽകട്ടെ: നിങ്ങൾ ടാപ്പിൽ നിന്നും ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം നിറച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നു (ദൈവത്തിൽ നിന്നും സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നു.) അതുവലിയ ഒരു പാത്രത്തിലേയ്ക്ക് ഒഴിക്കുന്നു. ഇതാണ് പഴയ നിയമ ശുശ്രൂഷ. വീണ്ടും വെള്ളം പിടിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നു. ഒഴിക്കുന്നു.

എന്നാൽ പുതിയ നിയമത്തിൽ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ ഒരു ഉറവു നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ ഉള്ളിലിരിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ ജീവൻ തന്നെ. അതു നമ്മിൽ നിന്നു തടസ്സം കൂടാതെ ഒഴുകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഓരോസമയത്തും ഒരു സന്ദേശത്തിനുവേണ്ടി നമുക്കു ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കു പോകേണ്ടതായിട്ടില്ല. യേശു നമ്മിൽ സന്ദേശമായി വസിക്കുന്നു. അതു നമ്മുടെ ജീവൻ തന്നെയാണ്. നാം അതിൽ നിന്നു സംസാരിക്കുന്നു.

അധികം പേരുടെയും ശുശ്രൂഷ ആദ്യം പറഞ്ഞ തരത്തിൽ വെള്ളം പിടിച്ചുകൊണ്ടു വന്ന് ഒഴിക്കുന്നതു പോലെയാണ്. ചിലർ ഒഴിക്കുമ്പോൾ ഒന്നും കാണുകയില്ല. ചിലർ ഒഴിക്കുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കാണും. പക്ഷേ രണ്ടു കൂട്ടരും ഒഴിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ പാത്രം ശൂന്യമാകും.

യേശു ശമര്യക്കാർക്കു രത്തി സ്ത്രീയോടു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധിക്കുക. അനുസ്യൂതം നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന നിത്യജീവന്റെ ഉറവ താൻ അവൾക്കും നൽകും എന്ന്. നിത്യജീവൻ എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഈ ജീവൻ തന്നെ.

നമ്മിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു വരേണ്ടത് വെറും ഒരു സന്ദേശമല്ല എന്ന് യേശു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ജീവൻ തന്നെ ഒഴുകണമെന്ന് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതാണു പുതിയ ഉടമ്പടിയിലെ ശുശ്രൂഷ. (തുടരും)

മൊഴിമാറ്റം: ബോബി ചെറിയാൻ റാന്നി

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി. എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

വായിച്ചുതുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ദി സ്ക്രൂടേച്' ലെറ്റേഴ്സിന്റെ പരിഭാഷയാണ്. 'കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയെ പിന്മാറ്റത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാണ്' അമ്മാവൻ പിശാച് കത്തിലൂടെ നൽകുന്നത്. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കക്ഷി-മുവാവായ ക്രിസ്ത്യാനി- തന്റെ അമ്മയും ഒന്നിച്ചുതാമസിക്കുകയാണ്. അവന്റെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ തകരാറിലാക്കാനും അമ്മയും അവനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ കൊണ്ടുവരുവാനും എല്ലാം വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കത്തുകളിലൂടെ പരിചയസമ്പന്നനായ അമ്മാവൻപിശാച് കുട്ടിപ്പിശാചിനു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതിനിടയിലാണ് ക്രിസ്ത്യാനിയായ മുവാവിന്റെ മാതൃരാജ്യമായ ബ്രിട്ടൻ ഒരു വശത്തും ശത്രുരാജ്യമായ ജർമനി മറുവശത്തും നിന്നുകൊണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചത്. യുദ്ധത്തിന്റെ ഈ അന്തരീക്ഷം പരമാവധി 'പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ' അമ്മാവൻ പിശാച് വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. പൈശാചികശക്തികൾ ഖഗാർത്ഥത്തിൽ ഉള്ളതല്ല, അതു കേവലം ഒരു സങ്കല്പം മാത്രമാണെന്ന ധാരണയാണ് ഈ ക്രിസ്ത്യാനിക്കു നൽകേണ്ടതെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ഉപദേശിക്കുന്നു. തന്റെ കക്ഷി ആത്മീയമായി ഇപ്പോൾ ഒരു വിരസമായ ഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നു പോകുകയാണെന്നു കുട്ടിപ്പിശാച് അറിയിച്ചപ്പോൾ അമ്മാവൻ പിശാചിന് ഉത്സാഹമായി, ആത്മീയരംഗത്ത് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന വിരസതയെ 'ഇനി എനിക്കു രക്ഷയില്ല' എന്ന നിരാശയിലേക്കു നയിച്ച് അവനെ ക്രമേണ തീർത്തും പിന്മാറ്റത്തിലെത്തിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. 'തുടർന്നു വാരിക്കുക'

10



പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിപ്പിശാചേ, നിന്റെ കക്ഷി ചില പുതിയ ആളുകളെ പരിചയപ്പെട്ട വിവരം നമ്മുടെ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനിൽനിന്നും എനിക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അത് വളരെ പ്രയോജനമായ രീതിയിൽ നീ ഉപയോഗിച്ചു എന്നറിഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ട് നിന്റെ കക്ഷിയെ അവന്റെ ഓഫീസിൽവന്നു കണ്ട ധനാധ്യക്ഷം ബുദ്ധിയുള്ളവർ എന്നു പുറമെ ഭാവിക്കുന്ന എന്നാൽ എല്ലാറ്റിനേയും സംശയിക്കുന്നവരുമാത്രമല്ല വ്യവസ്ഥകൾ ദമ്പതിമാരെപ്പോലെ യുള്ളവരെയാണ് അവർ പരിചയപ്പെടേണ്ടത്. പുറമെ യുദ്ധവിരുദ്ധരായിട്ടാണ് അവർ അറിയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും അത് അവരുടെ നല്ല സ്വഭാവത്തിൽനിന്നാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. മറ്റ് സഹജീവികളെ ബാധിക്കുന്ന പൊതുവായ ഏത് പ്രശ്നത്തേയും ഒന്നു താഴ്ത്തിക്കെട്ടുക എന്നത് അവരുടെ മാറ്റാൻ പറ്റാത്ത ഒരു സ്വഭാവമാണ്. ഇത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് വളരെ നല്ലതാണ്. നിന്റെ കക്ഷിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലയിലും കാണുന്ന ഉന്നതഭാവത്തെ നീ നല്ല രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ എനിക്ക് അറിയണം. നിന്റെ കക്ഷി എങ്ങനെയാണ്? ഏത് കാര്യത്തിലും ആഴത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വം എൽക്കു

ന്നവനാണോ? ഇത് കേവലം വാക്കുകളിലല്ല ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു വേലത്തരം ഈ മനുഷ്യർക്കുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ചിരിയും മുഖത്തെ ഭാവവും

ലൗകികതയിലെ അർത്ഥശൂന്യതയെക്കുറിച്ചോ കൂട്ടുകാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ സംബന്ധിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ സമയത്തിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും തന്നെയുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നില്ല.

പെരുമാറ്റരീതിയും എല്ലാംകൊണ്ട് തങ്ങൾ ഏത് കൂട്ടത്തിൽ കൂടിയാലും ആ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പെരുമാറുവാൻ അവർക്കു കഴിയും. 'മനുഷ്യരുടെ ഈ പരസ്പരമുള്ള ചതിയെന്ന പ്രത്യേകിച്ച് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. കാരണം മനുഷ്യർ തങ്ങളെത്തന്നെ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ കാണാറില്ല. അഥവാ അവൻ

യാഥാർത്ഥ്യം അറിഞ്ഞാൽ അപ്പോഴേയ്ക്കും പിന്മാറാൻ പറ്റാത്തവണ്ണം അവനെ നീ കൂട്ടുകയിരിക്കണം.

തന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്നേഹിതരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ നിന്നും അവരുടെ ധാരണകൾ താൻ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യങ്ങൾക്കു നേരെ എതിരാണ് എന്നുള്ള കാര്യം അവൻ തുറന്നു സമ്മതിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കാനുള്ള പ്രേരണ നൽകുവാൻ നിനക്കു കഴിയണം. (പിന്നെ ഈ കാര്യത്തിൽ വലിയ പ്രശ്നമുണ്ടാവുകയില്ല). അവന്റെ ലജ്ജാശീലം, നിഗൂഢം, ദുരഭിമാനം, പൊങ്ങച്ചം എന്നിവയെല്ലാം നിനക്ക് ഇത് എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കും. അങ്ങനെ വ്യാജമായ ഒരു നിലയിൽ അവനെ നിർത്താം. സംസാരിക്കേണ്ട സമയത്ത് നിശ്ശബ്ദനായും നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കേണ്ടപ്പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനായും നിനക്ക് അവനെ കാണാം. ആദ്യമൊക്കെ ഭാവത്തിൽ മാത്രമേയുള്ളുവെങ്കിലും പിന്നീട് അവന്റെ വാക്കുകളിലും അവന്റേതല്ലാത്ത ചില രീതികളും വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള ചില വിചിത്രപെരുമാറ്റങ്ങളും കാണാം. 'ഈ സാഹചര്യം നീ വേണ്ടവണ്ണം ഉപയോഗിച്ചാൽ ഈ വിചിത്രസ്വഭാവം അവന്റെ സ്ഥിരസ്വഭാവമാക്കി മാറ്റാം. എങ്ങനെയൊക്കെ ആയാലും നമ്മുടെ പ്രധാനചിന്ത ശത്രുവിനെ എങ്ങനെ തോല്പിക്കാം എന്നത് മാത്രമാണ്.

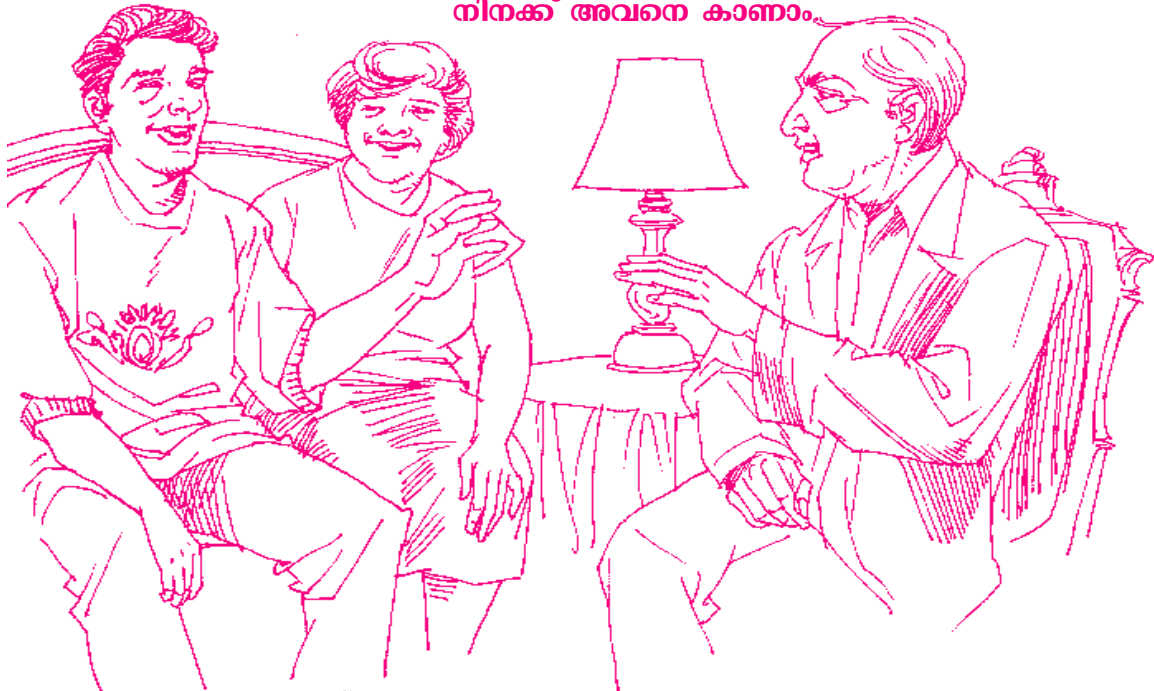
ഇപ്പോൾ നിന്റെ കക്ഷിക്ക് പുതിയ സുഹൃത്തുക്കളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

.....

**സംസാരിക്കേണ്ട സമയത്ത് നിശ്ശബ്ദനായും
നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കേണ്ടപ്പോൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനായും
നിനക്ക് അവനെ കാണാം.**



സന്തോഷം ഒരു പ്രലോഭനമാണെന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിയാതെ എത്രയും മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. ഇത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. കാരണം നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ വേലക്കാർ രണ്ടായിരം വർഷമായി പ്രസംഗിക്കുന്ന കാര്യമാണ് “ഈ ലോക”ത്തിന്റെ പ്രലോഭനം. പക്ഷേ ഭാഗ്യവശാൽ കഴിഞ്ഞ കുറേ വർഷങ്ങളായി ഇതിനേക്കുറിച്ച് വളരെ കുറച്ചേ അവൻ പറയുന്നുള്ളൂ. ലൗകികതയിലെ അർത്ഥശൂന്യതയെക്കുറിച്ചോ കൂട്ടുകാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ സമയത്തിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും തന്നെയുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകളിൽ നൽകുന്നതായി കാണുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കെ “പ്യൂരിട്ടനിസം” ആയി കാണാനാണ് നിന്റെ കക്ഷി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ³വാസ്തവത്തിൽ ഈ ഒരു വാക്കിന് നാം നൽകിയ അർത്ഥച്യുതി വഴി ഒരു നല്ല വിജയമാണ് നമുക്കുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. അതുവഴി ആയിരക്കണക്കിന് മനുഷ്യരെയാണ് ആത്മനിയന്ത്രണം, അച്ചടക്കം, സുബോധത്തോടെയുള്ള ജീവിതം എന്നീ അപകടങ്ങളിൽ നിന്നു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നത്.

ഏതായാലും അധികം താമസി

ക്കാതെ നിന്റെ കക്ഷി അവന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കൂട്ടുകാരുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം വളരെ തെളിമയോടെ അറിയാൻ തുടങ്ങും. അപ്പോൾ നിന്റെ അടവുകൾ അവന്റെ ബുദ്ധിക്കനുസരി

**ലോകത്തിലെ
അവന്റെ കൂട്ടുകാർ
ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു
വശംതൊട്ട് അറിയു
മ്പോൾ
സഭയിലുള്ള അവന്റെ
കൂട്ടുസഹോദരന്മാർ
ജീവിതത്തിന്റെ മറ്റൊരു
വശം മാത്രം അറിയുന്നു.
അങ്ങനെ രണ്ടുകൂട്ടം
ആളുകളെ അവൻ
ഒരേസമയം വഞ്ചിക്കുന്നു**

ച്ചായിരിക്കണം. അവനൊരു വിഡ്ഢിയാണെങ്കിൽ, അവന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവം അവരുടെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മാത്രം മനസ്സിലാക്കുവാനും അവർ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ ഒരു കുറ്റവും പറയിക്കാതിരിക്കാനും നിനക്ക് കഴിയും. ഇത് വിജയിച്ചാൽ അവനെ വളരെ നാളത്തേക്ക് രണ്ട്

സമാന്തര ജീവിതങ്ങൾ ജീവിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കാം. രണ്ട് വ്യത്യസ്ത സമയങ്ങളിൽ തികച്ചും വ്യത്യസ്തനായ രണ്ട് വ്യക്തികളെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നതായി ഭാവിക്കുക മാത്രമല്ല ശരിക്കും അവൻ വ്യത്യസ്തരായിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഈ തന്ത്രം പരാജയപ്പെട്ടാൽ രസകരമായ മറ്റൊന്നുണ്ട്. ‘തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ രണ്ട് വശവും സ്ഥിരതയില്ലാത്തതാണെന്നതിൽ ഒരു ആനന്ദം കണ്ടെത്തുവാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കണം. അവന്റെ ജീവിതത്തിലെ പൊങ്ങച്ചങ്ങൾ അതിന് നമ്മെ സഹായിക്കും. ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം വരെ താൻ അനുഭവിച്ചിരുന്ന പരിഷ്കൃതലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും സഭയിൽ തന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്ന വിശ്വാസിയായ പച്ചക്കറിക്കച്ചവടക്കാരന് അറിയില്ലല്ലോ എന്ന് ഓർക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ കൂടെ സഭയിൽ മുട്ടുകുത്തി നിൽക്കുന്നതിൽ ഒരു രസം കണ്ടെത്തുവാൻ അവനെ പഠിപ്പിക്കണം. അതേ സമയം തന്നെ ലോകത്തിലെ അവന്റെ ബഹുമാന്യ സുഹൃത്തുക്കൾ പറയുന്ന അശ്ശീലവും ദൈവദൂഷണവും ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ഉള്ളിൽ ഉള്ള ആത്മീയതയെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ഒരു സൂചനപോലും കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നിനക്കു നമ്മുടെ തന്ത്രം പിടികിട്ടിയോ? ലോകത്തിലെ അവന്റെ

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

കൂട്ടുകാർ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു വശം തൊട്ട് അറിയുമ്പോൾ സഭയിലുള്ള അവന്റെ കൂട്ടുസഹോദരന്മാർ ജീവിതത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശം മാത്രം അറിയുന്നു. അങ്ങനെ രണ്ട്കൂട്ടം ആളുകളെ ഒരേസമയം വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിന്റെ കക്ഷിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ അവൻ ഒരു നാനക്കേടും ഇല്ല എന്നു മാത്രമല്ല അവന്റെ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു സംതൃപ്തിയുമുണ്ട്.

ഇനി ഇത് ഒന്നും വിജയിച്ചില്ലെങ്കിൽകൂടി അവന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കൂട്ടുകാരുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം ഒരു പ്രത്യേക

കരീതിയിൽ തുടരുവാൻ തക്കവണ്ണം കാര്യങ്ങളെ ക്രമീകരിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയണം. അതിന്റെ ഫലമായി കൂട്ടുകാരുടെ കൂടെ മദ്യപിച്ച് തമാശ പങ്കിടുന്നത് അവരോട് കാണിക്കുന്ന ഒരു സാമാന്യമര്യാദ മാത്രമാണെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് തന്റെ അസഹിഷ്ണുതയായി മറ്റുള്ളവർ കരുതും എന്നും അവൻ ചിന്തിക്കണം. നിന്റെ കക്ഷി അവന്റെ ജോലിക്കാര്യത്തിലോ അമ്മയുടെ കാര്യത്തിലോ ഒന്നും വേണ്ടവണ്ണം

ശ്രദ്ധിക്കാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ ഈ പുതിയ സംഭവങ്ങൾ അവന്റെ സമയത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും അപഹരിക്കുവാനിടയാകണം. അമ്മയുടെ അസുഖവും മകന്റെ പര്യക്കൻ സ്വഭാവവും രണ്ടും വീട്ടിനുള്ളിൽ അസ്വസ്ഥതയുളവാക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന വിലപ്പെട്ട രണ്ട് ഘടകങ്ങളാണെന്ന കാര്യവും നീ മറക്കരുത്.

സ്നേഹപൂർവ്വം
അമ്മാവൻ
പിശാച്



അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1. മനുഷ്യരുടെ ഈ പരസ്പരമുള്ള ചതിയെ നാം പ്രത്യേകിച്ച് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം

അമ്മാവൻ പിശാചിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഏതുകൂട്ടത്തിൽ ചെന്നാലും തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ അവിടെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ വിയോജിപ്പ് ഉണ്ടെങ്കിലും അത് പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ചിരിച്ച് തലയാട്ടി ആ കൂട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് കഴിയും. ക്രിസ്ത്യാനിയായ മനുഷ്യൻ, തന്റെ പുതിയ കൂട്ടുകാർ തന്റെ വിശ്വാസവുമായി യോജിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ പോലും ചിരിച്ച് തലയാട്ടി ഇരിക്കാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നു. ഈ അഭിനയം, ഇരട്ടമുഖം, ഒരു കാപട്യമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിനെ പിശാചുകൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

2. ഈ സഹചര്യം നീ വേണ്ടവണ്ണം ഉപയോഗിച്ചാൽ ഈ വിചിത്ര സ്വഭാവം അവന്റെ സ്ഥിരസ്വഭാവമാക്കി മാറ്റാം.

ക്രിസ്ത്യാനിയായ മനുഷ്യൻ തന്റെ പുതിയ കൂട്ടുകാരെ വെറുപ്പിക്കാനുള്ള മടിമൂലം (കാര്യങ്ങൾ തുറന്നുപറയാൻ കഴിയാത്തതിന്റെ ശരിക്കുള്ള കാരണം ലജ്ജാശീലം, ദുരഭിമാനം സുഹൃത്തുക്കളുടെ മുൻപിൽ താൻ മോശക്കാരനായി മാറുമോ എന്ന പേടി എന്നിവയാണ്.) അവർ പറയുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്നു ഭാവിച്ച് അവരോടൊപ്പം ഇരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അവരോടൊപ്പം ആയിരിക്കുമ്പോൾ സംസാരിക്കേണ്ട സമയത്തു നിശ്ശബ്ദനായിരിക്കാനും നിശ്ശബ്ദനാകേണ്ട സമയത്ത് ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാനും നിർബന്ധിതനാകുന്നു. ഇതേമട്ടിൽ കുറേനാൾ ഇവനെ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഇവന്റെ ഇരട്ടസ്വഭാവം അവന്റെ സ്ഥിരം സ്വഭാവമാക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാ

ചിന്റെ അഭിപ്രായം.

3. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ഒരു വാക്കിനു നൽകിയ അർത്ഥപുതി വഴി ഒരു നല്ല വിജയമാണ് നമുക്ക് ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തെ അതീവ ഗൗരവമായെടുത്ത് അച്ചടക്കത്തോടും ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടും ജീവിച്ചു പോന്നവരായിരുന്നു പ്യൂരിട്ടൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ. എന്നാൽ പുതിയ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്യൂരിട്ടൻ എന്ന വാക്കിനു 'കടുപ്പിടുത്തക്കാരും പിടിവാശിക്കാരുമെന്ന് ഒരു തെറ്റായ അർത്ഥം പിശാചു നൽകിയതുമൂലം 'പ്യൂരിട്ടൻ മനോഭാവം' അപകടകരമാണെന്ന ഒരു ധാരണ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽപോലും വേരുറച്ചു. ഇതുമൂലം പ്രയോജനം ഉണ്ടായത് പിശാചിനാണ്! ഇന്നും 'മൗലികമായ നിലപാടുകൾ' എടുക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ മൗലികവാദികളെന്നും അപകടകാരികളെന്നും മുദ്രകുത്തുന്നത് പിശാചിന്റെ തന്ത്രമാണെന്നു നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടതല്ലേ?

4. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ രണ്ടു വശവും സ്ഥിരതയില്ലാത്തതാണെന്നതിൽ ഒരു ആനന്ദം കണ്ടെത്തുവാൻ അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കണം.

ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം സഭയിലും പുറത്തും ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കണം-ഇതാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഇതിന് നേരെ എതിരായ നിലയിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയെ ആക്കുവാനാണ് പിശാച് ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇവിടെ കൂട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയെ സഭയ്ക്കു പുറത്ത് കൂട്ടുകാരോട് ചേർന്ന് ഒരു ജീവിതവും സഭയിൽ മറ്റൊരു ജീവിതവും നയിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കണം എന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ഉപദേശിക്കുന്നു. ഈ ഇരട്ടജീവിതത്തിൽ ഒരു പൊരുത്തക്കേടാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ക്രമേണ തോന്നാതാകും. മാത്രമല്ല, കുറച്ച്

മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ ഈ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിൽ അവൻ ഒരു രസം കണ്ടെത്താനും തുടങ്ങും. തിങ്കൾ മുതൽ ശനി വരെ കൂട്ടുകാരോടൊത്തു നയിക്കുന്ന ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഞായറാഴ്ച അടുത്തു മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കുന്ന സഹവിശ്വാസിക്ക് ഒന്നും അറിയില്ലല്ലോ എന്ന ചിന്ത അവൻ രസപകരും. അതേസമയത്ത് ഞായറാഴ്ചത്തെ തന്റെ ആത്മീയതയെക്കുറിച്ച് പുറംലോകത്തെ തന്റെ 'ബഹുമാന്യ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും' അവൻ നേരിയ സൂചനപോലും നൽകുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരേസമയം സഭയിലുള്ളവരേയും പുറത്തുള്ളവരേയും കബളിപ്പിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിൽ ഉള്ളിന്റെ ഉള്ളിൽ അവനൊരു സംതൃപ്തി തോന്നുകയും ചെയ്യും! ഒരു നേരിയ കാപട്യം ഒരുവനെ ഇരട്ട ജീവിതത്തിലേക്കും തുടർന്ന് വലിയ വഞ്ചനയിലേക്കും നയിക്കുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു കാണുക.

5. ഈ പുതിയ സംഭവങ്ങൾ അവന്റെ സമയത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും അപഹരിക്കുവാനിടയാകണം.

സമയത്തെ വീണ്ടെടുത്തു പ്രയോജനപ്രദമായി എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും എന്നത് എല്ലായഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനികളുടേയും മുൻപിലുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്. വിശ്വാസികളെ പരമാവധി തിരക്കുള്ളവരാക്കി, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ മാറ്റുന്നതു പിശാചിന്റെ ഒരു തന്ത്രമാണ്. ഇവിടെ പുതിയ കൂട്ടുകാരോടുള്ള സ്നേഹബന്ധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സമയത്തെ പരമാവധി അപഹരിക്കണമെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ പിശാചിന്റെ ആ തന്ത്രം മറന്നിടി പുറത്തുവരികയാണ്.

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

സ്ത്രീധനം ഒഴിവാക്കാൻ നിർദ്ദേശം

സ്ത്രീധനം ഒഴിവാക്കുക, കുടുംബസ്വത്തിൽ സ്ത്രീക്കു തുല്യാവകാശം നൽകുക തുടങ്ങിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ വൈദികരും സന്യസ്തരും അൽമായരുടെ അടുത്ത മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലി ഉന്നയിച്ചു. എയ്ഡ്സ് തുടങ്ങിയ മാരകരോഗങ്ങളും മാനസിക വൈകല്യങ്ങളും കണ്ടെത്താൻ വിവാഹത്തിനുമുമ്പ് മെഡിക്കൽ പരിശോധന നിർബന്ധമാക്കുക, സ്കൂൾതലം മുതൽ ലൈംഗികവും വൈകാരികവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ മുല്യശിക്ഷണം നൽകുക, വിവാഹ

ആഘോഷവേളയിലെ ധൂർത്ത് ഒഴിവാക്കുക തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങളും അസംബ്ലി മുന്നോട്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വിശദമായി പഠിച്ചുനടപ്പാക്കാൻ മെത്രാന്മാരുടെ സമിതിയെ സീറോ മലബാർ സഭാസനഡ് നിയോഗിച്ചു.

ചുതുകളിമൂലം മാനസികപ്രശ്നം

ചുതുകളിക്കാർക്ക് സാമ്പത്തിക നഷ്ടം മാത്രമല്ല ശാരീരിക മാനസിക പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യത

വളരെയേറെയാണെന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നോട്ടിങ്ഹാം ട്രെൻഡി യൂണിവേഴ്സിറ്റി മനഃശാസ്ത്രവിഭാഗം നടത്ത 1 യ പഠനം വെളിപ്പെടുത്തി.



വിഷാദം, ഉറക്കമില്ലായ്മ,

ആമാശയത്തകരാറുകൾ, മൈഗ്രെയ്ൻ തുടങ്ങിയ അസുഖങ്ങൾ ഇവർക്കു കൂടുതലാണെന്നു പഠനം വ്യക്തമാക്കി.

JUST A MINUTE

*Love forgets mistakes;
Nagging about them puts
the butt of friends...*

Proverbs 17:9.

(സ്നേഹം തേടുന്നവൻ ലംഘനം മറച്ചുവയ്ക്കുന്നു; കാര്യം പാട്ടാക്കുന്നവനോ മിത്രങ്ങളെ ദേഹിപ്പിക്കുന്നു. സഭ്യത. 17:9)

Phēba cleatus, Aluva

വായനക്കാർ എഴുതുന്നു

ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഉത്സാഹം നൽകുന്നു

ജീവമൊഴികൾ മുടങ്ങാതെ കിട്ടുന്നു. നന്ദി. ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഊഷരഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് മാസിക വളരെ പ്രയോജനമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് മിഷനറിമാരുടേയും ദൈവഭക്തരുടേയും ജീവചരിത്രങ്ങൾ വലിയ ഉത്സാഹം നൽകുന്നു. വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ ദൈവഭക്തരുടെ അനുഭവങ്ങൾ ഇന്നും ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്.

മേഴ്സി ജോൺ ബരാൻ പൂർ, ഒറീസ്സ

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ.....16-ാം പേജ് തുടർച്ച

തങ്ങൾ ഒന്നു മാത്രമേ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നു പാടിയാൽ ദാവീദിന്റെ ആസാഫിന്റെയും ആഗ്രഹവും ദൈവം തന്നെയായിരുന്നു (സങ്കീ. 27:4;73:25)

നാണയത്തിന്റെ മറുവശം

യേശു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് മരിച്ചതെന്ന് നമുക്കെല്ലാം അറിയാം (1 കൊരി. 15:3). എന്നാൽ അത് സത്യമാകുന്ന നാണയത്തിന്റെ ഒരു വശം മാത്രമാണ്. ആ നാണയത്തിന്റെ മറുവശം നാം 1 തെസ്സ. 5:10-ൽ വായിക്കുന്നു: “നാം ഉണർന്നിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും തന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിനാണ് യേശു മരിച്ചതെന്നാണ് അവിടെ പറയുന്നത്. അതേ, നമുക്കു ദൈവവുമായി ഇടവി

ടാതെയുള്ള കൂട്ടായ്മ സാധ്യമാകേണ്ടതിനാണ് യേശു ക്രൂശിൽവെച്ച് പിതാവിൽനിന്ന് മൂന്നു മണിക്കൂർ വേർപെട്ടിരിക്കുവാൻ വരെ തയ്യാറായത്!!

നാം ജീവകിരീടവും മഹത്വവും പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്, മുൾക്കിരീടവും നിന്ദയും പേറിയ ഈ കർത്താവിന്റെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ നിർമ്മലഹൃദയം എത്ര കുറച്ചുമാത്രമേ നാം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ!...

അതേ, യേശു തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. യേശു മാത്രമായിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. അപ്പോൾ ഓരോ ദിവസവും എങ്ങനെയെങ്കിലും തള്ളിനീക്കുന്നതിനുപകരം, ജീവിതത്തിലെ ഓരോ കൊച്ചുകൊച്ചുകാര്യത്തിലും

ഈ ലക്ഷ്യബോധം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ ഭരിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. ഓരോരോ കാര്യവും കർത്താവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ അവിടുത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ ചെയ്യാൻ നമുക്കു ശീലിക്കാം. യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ മാത്രമേ അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ നമുക്കു അനുസരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. യേശുവിന് നാം പരിപൂർണ്ണമായി കീഴടങ്ങുന്നപക്ഷം അവിടുന്ന് നമ്മെ തന്റെ നിർമ്മലസ്നേഹത്താൽ നിറച്ചു തന്റെ കല്പനകളിൽകൂടി കൈപിടിച്ചു നടത്തിക്കൊള്ളും (യെഹ. 36:27; റോമ.5:5). അങ്ങനെ സമയം പിന്നിടുന്തോറും നാം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ അടുത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും.....

ജീവമൊഴികൾ

ഡിസംബർ 2004

THE BANK ACCOUNT OF LIFE

Imagine there is a bank that credits your account each morning with Rs. 86400/- It carries over no balance from day to day. Every evening deletes whatever part of the balance you failed to use during the day. What would you do? Drawn out every rupee of course!!!. Each of us has such a bank. It's name is TIME. It credits you with 86400 seconds. Every night it writes off as lost what ever of this you have failed to invest to good purpose. It carries over no balance. It allows no overdraft. Each day it opens a new account for you. Each night it burns remains of the day. If you fail to use the day's deposits the loss is yours. There is no going back. There is no drawing against tomorrow. You must live in the present on today's deposits. Invest it so as to get from it the atmost in health, happiness and success! The clock is running; make the most of today.

To realize the value of one year-ask a student who failed a grade.

To realize the value of one month-ask a mother who give premature baby

To realise the value of one week-ask the editor of a weekly newspaper

To realize the value of one hour-ask the lovers who are waiting to meet.

To realize the value of one minute-ask a person who missed the train

To realize the value of one second-ask a person who just avoided an accident

To realize the value of one milli second-ask a person who won a silver medal in the Olympics.

Treasure every moment you have. And treasure it more because you shared it with someone special enough to spend your time and remember that time waits for no one. Yesterday is history-Tomorrow is mystery. Today is a gift. That is why it is called the present.



ബ്രദർ സാക്ഷുന്നൻ തിരുവനന്തപുരത്ത്

തീയതി: 2004 ഡിസംബർ 10-12

10 വെള്ളി

6.30 P .M

ലൈഫ് ഫെലോഷിപ്പ് ഹാൾ
തിലക് നഗർ
പാറോട്ടുകോണം

**11 ശനി
12 ഞായർ**

6.30 P .M

ജവാഹർ ബാലഭവൻ ഹാൾ
വെള്ളയമ്പലം

പകൽ യോഗങ്ങൾ

പ്രാർത്ഥനാലയം
കൈരളിനഗർ, മണ്ണന്തല

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്

ഫോൺ: 0471 : 0471 253 0101

മൊബൈൽ: 9447102727

ഏവർക്കും സ്വാഗതം